

A Felkent Jahósuának, Dávid fiának, Ábrahám fiának Születés Könyve (története)

Mattanjahú szerint való jó hír

1. Fejezet

2. Ábrahám nemzette Jichákot, Jichák nemzette Jákobot, Jákob nemzette Jahudát és testvéreit. 3. Jahuda nemzette Pérecet és Zárát Támártól, Pérec nemzette Hecrönt, Hecróm nemzette Rámot. 4. Rám nemzette Aminádábot, Aminádáb nemzette Náhsönt, Náhsón nemzette Szalmát. 5. Szalmá nemzette Boáz Ráhábtól, Boáz nemzette Obédet Ruthtól, Obéd nemzette Jiszájt. 6. Jiszáj nemzette Dávid királyt, Dávid (király) nemzette Slomót az Uriás feleségétől. 7. Slomó nemzette Roboámot, Roboám nemzette Abiját, Abija nemzette Asát. 8. Asa nemzette Josafátot, Josafát nemzette Jórámot, Jórám nemzette Uzziást. 9. Uzziás nemzette Jóathámot, Joathám nemzette Ákházt, Ákház nemzette Ezékiást. 10. Ezékiás nemzette Menassét, Menassé nemzette Ámont, Ámon nemzette Jósiást. 11. Jósiás nemzette Jekoniást és testvéreit a babiloni fogságravitelkor.

12. A babiloni fogságravitel után pedig Jekoniás nemzette Saláthielt, Saláthiel nemzette Zorobábelt. 13. Zorobábel nemzette Abiudot, Abiud nemzette Eliákimot, Eliákim nemzette Azort. 14. Azor nemzette Cádokot, Cádok nemzette Akimot, Akim nemzette Eliudot. 15. Eliud nemzette Eleázárt, Eleázár nemzette Matthánt, Matthán nemzette Jákóbot. 16. Jákób nemzette Józsefet, férjét Mirjámnak, akitől született Jahósua, aki Felkentnek nevezetik. 17. Az összes nemzetség tehát Ábrahámától Dávidig tizennégy nemzetség, és Dávidtól a babiloni fogságravitelig tizennégy nemzetség, és a babiloni fogságraviteltől a Felkentig tizennégy nemzetség.

18. A Felkent Jahósua születése pedig így történt:

El volt jegyezve Mirjám, az ő anyja Józsefnek, mielőtt összeházasodtak, várandósnak találtatott a szent szellemtől (Ruah haQodes). 19. József pedig, az ő férje, mivelhogy igaz ember volt és nem akarta őt megszegyeníteni elhatározta, hogy titokban elbocsátja őt. 20. Mikor pedig ezeket magában elgondolta, íme, JHVH angyala álomban megjelent neki, mondva: József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni Mirjámot, a te feleségedet, mert ami benne fogantatott, a szent szellemtől van az. 21. Szül pedig fiat, és nevezd annak nevét Jahósuának (JaHó-sua azaz JHVH-megszabadít), mivelhogy ő szabadítja meg népét annak vétkeiből. 22. Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit JHVH mondott a próféta által, aki így szól: 23. *„Íme, a szűz fogan méhében és szül fiat, és annak nevét Immánu-élnék nevezik, melynek jelentése: Velünk az Isten”*. 24. József pedig az álomból felkelve, úgy tett, amint JHVH angyala parancsolta neki, és feleségét magához vette. 25. És nem ismerte őt, míg meg nem szülte elsőszülött fiát és nevezte annak nevét Jahósuának.

2. Fejezet

1. Amikor pedig megszületett Jahósua a júdeai Betlehemben Heródes király napjaiban, íme, napkeletről mágusok jöttek Jeruzsálembe 2. ezt mondva: Hol van a zsidók királya, aki megszületett? Láttuk ugyanis az ő csillagát napkeleten, és jöttünk, hogy hódoljunk neki. 3. Heródes király pedig ezt hallva megzavarodott, és vele együtt egész Jeruzsálem. 4. És egybegyűjtve minden főpapot és a nép írástudóit, érdeklődött náluk, hol kell a Felkentnek megszületnie? 5. Azok pedig mondták neki: Júdea Betlehemében, ugyanis így iratott meg a próféta által: 6. *„És te Betlehem, Jahuda földje, semmiképpen sem vagy a legkisebb*

Jahuda fejedelmei között: mert belőled származik az Uralkodó, aki legeltetni fogja népemet, a Jiszráelt.” 7. Ekkor Heródes titokban hivatva a mágusokat, szorgalmasan megtudakolta tőlük a csillag megjelenésének idejét. 8. És elküldve őket Betlehembe, mondta: Elmenve, gondosan kérdezősködjetek a gyermek felől, ha pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek és hódoljak neki. 9. Ők pedig a királyét meghallgatva, elmentek. És íme, a csillag, amelyet napkeleten láttak, előttük ment addig, amíg odaérve, megállt a hely fölött, ahol a gyermek volt. 10. Meglátva pedig a csillagot, igen nagy örömmel örvendeztek. 11. És bemenne a házba, ott találták a kisgyermeket anyjával, Mirjámmal és leborulva hódoltak neki. És kinyitva kincsesládáikat, ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént, és mirhát. 12. És mivel álomban megintettek, hogy Heródeshez vissza ne menjenek, más úton tértek vissza hazájukba. 13. Mikor pedig azok visszatértek, íme, megjelenik JHVH angyala Józsefnek álomban, mondva: Kelj fel, vedd a kisgyermeket és annak anyját, és fuss Egyiptomba, és legyél ott, amíg én mondom neked! Heródes ugyanis keresni akarja a kisgyermeket, hogy elpusztítsa őt. 14. Ő pedig fölkelve, vette a kisgyermeket és annak anyját éjjel, és Egyiptomba távozott. 15. És ott volt egészen Heródes bevégződéséig, hogy beteljesedjen JHVH kijelentése a próféta által mondva: *„Egyiptomból hívtam ki az én fiamat.”* 16. Ekkor Heródes látva, hogy megcsúfoltatott a mágusok által, nagyon megharagudott, és elküldve, megölt Betlehemben és annak egész határvidékén minden kisgyermeket, két évestől és az alatt, az idő szerint, amelyet pontosan kikérdezett a mágusoktól. 17. Ekkor teljesedett be a szó, ami Jirmijáhu a próféta által (volt) mondva: 18. *„Szó hallatszott Rámában: Sírás és sok keserves jajgatás. Rákhél siratta fiait, és nem akart megvigasztaltatni, mert nincsenek.”* 19. Mikor pedig Heródes bevégezte, íme, JHVH angyala megjelent álomban Józsefnek Egyiptomban. 20. Mondva: Kelj fel, vedd a kisgyermeket és annak anyját, és menj Jiszráel földjére, ugyanis meghaltak azok, akik a kisgyermek életére törtek. 21. Ő pedig felkelve, magához vette a kisgyermeket és annak anyját, és elment Jiszráel földre. 22. Mikor pedig hallotta, hogy Júdeában Arkelaosz uralkodik, Heródesnek, az ő atyjának helyén, nem mert odamenni, hanem minthogy álomban megintetett, Galilea vidékeire tért. 23. És elmenve, lakott Necáretnek nevezett városban, hogy beteljesíttessék a próféták által mondott kijelentés, hogy názáretinek (náceri) fog neveztetni.

3. Fejezet

1. Azokban a napokban pedig megjelent Jóhanán a bemerítő, hirdetve Júdea pusztájában. 2. Mondva: Térjetek meg, mert elközelített az egek királysága! 3. Mert ez az, akiről Jesajáhu próféta szólott, ezt mondva: *„Kiáltó hang a pusztában: Készítsétek JHVH útját, és egyengessétek ösvényeit!”* 4. Ennek a Jóhanánnak a ruhája pedig teveszőrből volt, és bőröv volt a dereka körül, étele pedig sáska és erdei méz. 5. Ekkor kiment hozzá Jeruzsálem és az egész Júdea és a Jordánnak egész környéke, 6. és bemerítkeztek általa a Jordán vízében, megvallva vétkeiket. 7. Meglátva pedig, hogy a Farizeusok (farusim) és Szadduceusok (caddukim) közül sokan mennek hozzá, hogy bemerítkezzenek, mondta nekik: Viperák utódai! Kicsoda figyelmeztetett titeket, hogy [az Istennek] eljövendő harag[já]tól megmeneküljete? 8. Készítsetek hát megtéréshez méltó gyümölcsöket! 9. És ne gondoljátok, hogy így szólhattok magatokban: Ábrahám a mi atyánk, mert mondom nektek, hogy Isten eme kövekből is képes gyermekeket támasztani Ábrahámnak. 10. A fejsze pedig már a fák gyökerén fekszik. Azért minden fa, amely jó gyümölcsöt nem hoz, kivágattatik és tűzre vettetik. 11. Én ugyan vízbe merítelek titeket megtérésre, de aki utánam jön, erősebb nálam, akinek saruját hordozni sem vagyok méltó, ő szent szellemben és tűzbe merít majd titeket. 12. Akinek szórólapát van a kezében, és teljesen kitakarítja szérűjét és begyűjti búzáját a magtárba, a pelyvát pedig olthatatlan tűzzel égeti majd el.

13. Akkor eljött Jahósua Galileából a Jordán mellé Jóhanánhoz, hogy bemeríttessen általa. 14. Jóhanán azonban visszatartotta őt, mondva: Nekem szükséges általad bemeríttetni, és te jössz hozzám? 15. Jahósua pedig feelve, mondta neki: Engedj most, mert így illik nekünk minden igazságot betöltenünk. Ekkor hagyta őt. 16. És Jahósua bemerítkezve, azonnal feljött a víztől. És íme, az egek megnyitottak, és látta az Isten szellemét leszállni mintegy galambot és ő reá menni. 17. És íme, egy hang az égből ezt mondta: „Ez az én fiam, a Szeretett, akiben kedvemet találok.”

4. Fejezet

1. Akkor Jahósua vitetett a szellemtől a pusztába, hogy megpróbáltasson a Rágalmazó által. 2. És böjtölve negyven nap és negyven éjjel, végül megéhezett. 3. És odamenve a Kísértő, mondta neki: Ha Isten fia vagy, mondd, hogy ezek a kövek változzanak kenyerekké! 4. Ő pedig feelve, mondta: *„Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden kijelentéssel, amely Isten szájából jött ki.”* 5. Akkor magával viszi őt a Rágalmazó a szent városba, és állította a Templom párkányára. 6. És mondja neki: Ha Isten fia vagy, vesd alá magadat, mert meg van írva: *„Az ő angyalainak fog parancsolni felőled, és kezeken hordoznak téged, nehogy kőbe üsd lábadat.”* 7. Mondta neki Jahósua: *Ismét megíratott: „Ne tedd próbára JHVH-t, a te Istenedet.”* 8. Ismét magával viszi a Rágalmazó egy igen magas hegyre, és megmutatta neki a világ minden királyságát és azok dicsőségét, 9. és mondta neki: Mindezeket neked fogom adni, ha leborulva imádsz engem. 10. Ekkor mondja neki Jahósua: Távozz, Szátán (ellenség), megíratott ugyanis: *„JHVH-t, a te Istenedet imádd, és egyedül neki szolgálj!”* 11. Ekkor elhagyta őt a Rágalmazó. És íme, angyalok jöttek oda és szolgáltak neki.

12. Meghallva pedig, hogy Jóhanán átadatott, visszatért Galileába. 13. És otthagya Necáretet, elment és lakott a tengermelléki Kefar-náhumban, a Zebulon és Neftalím határvidékén, 14. hogy beteljesíttessék, ami megmondott Jesájáhu a próféta által, mondva: 15. *„Zebulonnak földje és Naftalinak földje, a tenger útja a Jordánon túl, a nemzetek Galileája. 16. A nép, amely sötétségben ült, nagy fényt látott, és akik a halálnak földében és árnyékában ültek, azoknak világosság támadt.”* 17. Akkortól kezdte el Jahósua hirdetni, és mondani: Térjete meg, mert elközelített az egek királysága! 18. Mikor pedig a galileai tenger mellett járt, látott két testvért, Simont, akit Kefának (Petrosz) neveznek, és Andreászt az ő testvérét, amint a tengerbe hálót vetettek, mert halászok voltak. 19. És mondja nekik: Gyertek utánam, és emberek halászaivá teszek benneteket. 20. Azok pedig azonnal otthagya a hálókat, követték őt. 21. És onnan továbbmenve, látott másik két testvért, Jákobot a Zebedeus fiát, és Jóhanánt az ő testvérét, amint a hajóban atyjukkal Zebedeussal a hálóikat javították és szólította őket. 22. Azok pedig azonnal otthagya a hajót és atyjukat, követték őt. 23. És bejárta egész Galileát, tanítva azok zsinagógáiban, és hirdelve az Isten királyságának jó hírét, és gyógyítva a nép között minden betegséget és minden erőtlenséget. 24. És elterjedt az ő híre egész Szíriában: és hozzá vitték mindazokat, akik rosszul voltak, a különféle betegségekben és gyötrelmekben szorongattattak, démontól megszállottakat, epilepsziásokat, bénákat és meggyógyította őket. 25. És nagy tömeg követte őt Galileából és a Dekapoliszból és Jeruzsálemből és Júdeából és a Jordánon túlról.

5. fejezet

1. Mikor pedig látta a tömeget, felment a hegyre, és amint leült, odamentek hozzá tanítványai. 2. És megnyitva a száját, tanította őket, mondva:

3. Boldogok a szegények, szellem szerint (szellemi értelemben): mert övék az egek királysága.

4. Boldogok a gyászolók: mert ők megvigasztaltatnak.

5. Boldogok a szelídek: mert ők fogják örökölni a földet.

6. Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságosságot: mert ők megelégtetnek.

7. Boldogok az irgalmasok: mert ők irgalmasságot nyernek.

8. Boldogok a szívük szerint tiszták: mert ők meg fogják látni az Istent.

9. Boldogok a békeségteremtők: mert ők az Isten fiainak nevezetnek.

10. Boldogok, akik üldöztek az igazságért: mert övék az egek királysága.

11. Boldogok vagytok, amikor szidalmaznak és üldöznek és minden gonoszt hazudva mondanak ellenetek miattam. 12. Örüljétek és ujjongjatok, mert a ti béretek bőséges az egekben, mert így üldözték a prófétákat is elöttetek. 13. Ti vagytok a föld sója, ha pedig a só ízét vesztené, mivel sózatik majd meg? Semmit nem ér már, hacsak nem hogy kidobva eltapostasson az emberek által. 14. Ti vagytok a világ fénye. Nem titkolható el a hegyen fekvő város. 15. Méceszt sem gyújtanak és teszik véka alá, hanem a mécestartóba és világít mindenkinek a házban. 16. Úgy világítson a ti fényetek az emberek előtt, hogy meglássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék Atyátokat az egekben.

17. Ne gondoljátok, hogy jöttem eltörölni a Tant (Tórá) vagy a prófétákat! Nem jöttem eltörölni, hanem teljessé tenni. 18. Mert ámen mondom néktek, míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy ióta vagy egyetlen (héber) írásjel el nem múlik, míg mindenk meg nem történnek. 19. Aki tehát egyet is feloldana a legkisebb parancsolatok közül, és így tanítaná az embereket, a legkisebbnek fog nevezetni az egek királyságában. Aki pedig megcselekszi, és úgy tanít, az nagynak fog nevezetni az egek királyságában. 20. Mondom ugyanis nektek, hogy ha nem árad a ti igazságotok inkább, mint az Írástudók és Farizeusok igazsága, semmiképpen sem mehettek be az egek királyságába.

21. Hallottátok, hogy megmondatott a régieknek: „*Ne öl*”, aki pedig ölne, méltó lesz az ítéletre. 22. Én pedig azt mondom nektek, hogy minden testvére haragvó méltó lesz az ítéletre. Aki pedig mondaná testvérenek: Ráka (üresfejű, idióta), méltó lesz a Szanhedrinre. Aki pedig mondaná: Ostoba, méltó lesz a Gé'hinnon (szemétégető) tüzére. 23. Ha pedig áldozati ajándékodat felviszed az oltárra és ott megemlékeznél arról, hogy testvérednek valami van ellened: 24. hagyd ott áldozati ajándékodat az oltár előtt, és menj el először, békülj ki testvéreddel, és akkor eljőve mutasd be ajándékodat. 25. Légy jóindulatú ellenségeddel gyorsan, amíg az úton vagy vele, nehogy ellenséged átadjon téged a bírónak, és a bíró a szolgának, és börtönbe vettessél. 26. Ámen mondom neked: egyáltalán nem jössz ki onnét, amíg meg nem adod az utolsó negyedpénzt (is).

27. Hallottátok, hogy megmondatott: „*Ne törj házasságot!*” 28. Én pedig azt mondom nektek, hogy aki az asszonyt azért nézi, hogy megkívánja, már házasságot tört vele szívében. 29. Ha pedig a jobb szemed botlásra visz téged, vágd ki azt és dobd el magadtól.

Hasznosabb ugyanis neked, hogy egy vesszen el tagjaid közül, és nem az egész tested vettetik a Gé'hinnonra. 30. És ha a jobb kezed botlásra visz téged, vágd le azt és dobd el magadtól. Hasznosabb ugyanis neked, hogy egy vesszen el tagjaid közül, és nem az egész tested menjen a Gé'hinnonra. 31. Megmondattott továbbá: Aki elbocsátaná feleségét, adjon neki elbocsátólevelet. 32. Én pedig azt mondom nektek: minden feleségét elbocsátó – kivéve a parázناسág tényállását – házasságtörővé teszi azt, [és aki elbocsátott asszonnyal házasodik, az házasságot tör].

33. Ismét hallottátok, hogy megmondattott a régieknek: „*Hamisan ne esküdjél, hanem teljesítsd JHVH-nak tett esküidet.*” 34. Én pedig azt mondom nektek: Egyáltalán ne esküdjétek. Se az égre, mert az az Istennek trónja. 35. Se a földre, mert az lábainak zsámolya, se Jeruzsálemre, mert a Nagy Királynak városa. 36. Se a te fejedre ne esküdjél, mert egyetlen hajszálat sem vagy képes fehérré vagy feketévé tenni. 37. Hanem legyen a ti beszédeitek: igen igen, nem nem, ami ezeknél több, a gonosztól van.

38. Hallottátok, hogy megmondattott: „*Szemet szemért és fogat fogért.*” 39. Én pedig mondom nektek: Ne álljatok ellene a gonosznak, hanem aki pofon üt a jobb arcodon, fordítsd felé a másikat is. 40. És aki ítélkezni akar veled és elvenni a te alsó ruhádat, hagyd neki a felsőt is. 41. És aki egy mérföld szolgálatra kényszerít téged, menj el vele kettőre. 42. A tőled kérőnek adj, és aki tőled kölcsön akar kérni, el ne fordulj attól.

43. Hallottátok, hogy megmondattott: „*Szeresd felebarátodat*” és gyűlöld ellenségedet. 44. Én pedig mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket, [áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnék], és imádkozzatok a titeket üldözőkért [és kergetőkért]. 45. Hogy legyetek az égben levő Atyátok fiai, mert felhozza Napját a gonoszokra és a jókra, és esőt ad az igazaknak és a hamisaknak. 46. Ha ugyanis szeretitek a titeket szeretőket, milyen fizetségeitek van? Nemde a vámosok ugyanazt teszik? 47. És ha csak testvéreiteket köszöntitek, mi többet tesztek? Nemde a nemzetek ugyanazt teszik? 48. Legyetek azért ti teljesek, amint égi Atyátok teljes!

6. Fejezet

1. Vigyázzatok, hogy igazságosságotokat (cedaka) ne az emberek előtt tegyétek, hogy lássák őket. De ha mégis, akkor nem lesz fizetségeitek Atyátoknál az egekben. 2. Amikor tehát könyöradományt teszel, ne trombitálj magad előtt, ahogy a képmutatók tesznek a zsinagógákban és az utcákon, hogy dicsőíttessenek az emberektől. Ámen mondom nektek, megkapták fizetségüket. 3. Te pedig, amikor könyöradományt teszel, ne tudja a balod, mit tesz a jobbod! 4. Hogy legyen a te könyöradományod rejtetten, és Atyád, a rejtekben látó, meg fog fizetni neked [nyilvánosan].

5. És mikor imádkoztok, ne legyetek olyanok, mint a képmutatók, mert kedvelik a zsinagógákban és az utcák sarkain állva való imádkozást, hogy feltűnjenek az embereknek. Ámen mondom nektek, megkapták fizetségüket. 6. Te pedig a mikor imádkozol, menj be a te belső szobádba, és bezárva ajtódat, imádkozz Atyádhoz a rejtekben, és Atyád, a rejtekben látó, meg fog fizetni neked [nyilvánosan].

7. Imádkozva pedig ne szaporítsátok a szót, úgy, mint a nemzetek, úgy gondolják ugyanis, hogy az ő bőbeszédűségükben meghallgattatnak. 8. Ne legyetek tehát hozzájuk hasonlók, tudja ugyanis Atyátok, milyen szükségetek van, mielőtt ti kérnétek őt. 9. Ti tehát így imádkozzatok:

Mi Atyánk az egekben, szenteltessék meg Neved! 10. Jöjjön el királyságod, legyen meg jótetszésed, mint az égben, a földön is. 11. A kenyerünket, a szükségeset add meg nekünk ma. 12. És engedd el tartozásainkat, amint mi is elengedünk a nekünk tartozóknak. 13. És ne vigyél minket a próbatételbe, hanem húzzál ki a gonoszból. [Mert tiéd a királyság és a hatalom és a dicsőség mind örökké. Ámen!]

14. Ha ugyanis elengeditek az embereknek az ő eleséseiket, égi Atyátok is elengedi majd nektek. 15. Ha pedig nem engeditek el az embereknek [az ő eleséseiket], égi Atyátok sem fogja elengedni eleséseiteket.

16. Amikor pedig böjtöltök, ne legyetek, mint a képmutatók komorak, elváltoztatják ugyanis arcukat, hogy böjtölve feltűnjenek az embereknek. Ámen mondom nektek, megkapták fizetségüket. 17. Te pedig böjtölve kend meg fejedet, és mosd meg arcodat, 18. hogy ne tűnjön az emberek előtt böjtnek, hanem a te Atyádnak, a rejtekben, és Atyád, a rejtekben látó, meg fog fizetni neked [nyilvánosan].

19. Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, ahol a rozsdá és a moly elemészti, és ahol a tolvajok átfúrják és ellopják. 20. Hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket az égben, ahol sem a moly, sem a rozsdá el nem emészti, és ahol a tolvajok nem fúrják át, sem el nem lopják. 21. Ahol ugyanis a kincséd van, ott lesz a szíved is. 22. A test mécsese a szem. Ha tehát a szemed egyszerű lenne, a te egész tested fényes lesz. 23. Ha pedig szemed gonosz (pénzsóvár) lenne, egész tested sötétbe burkolt lesz. Ha tehát a benned levő világosság sötétség: mekkora a sötétség? 24. Senki sem képes két úrnak szolgálni. Mert vagy az egyiket fogja gyűlölni és a másikat fogja szeretni, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. Nem vagytok képesek Istennek szolgálni és a mammonnak.

25. Ezért mondom nektek: Ne aggódjatok lelketek felől, mit egyetek [és mit igyatok], sem testetek felől, mibe öltözködjétek. Nemde a lélek több az ételnél, és a test az öltözetnél? 26. Tekintsetek az ég madaraira, hogy nem vetnek, nem aratnak, nem gyűjtenek magtárba, és a ti égi Atyátok táplálja azokat. Nem inkább különbek vagytok náluk? 27. Ki pedig az közületek, aki aggódva megnövelheti testmagasságát egy könyökkel? 28. Az öltözet felől is mit aggódtok? Figyeljétek meg a mező liliomait, hogyan növekednek: nem fáradoznak, és nem fonnak. 29. De mondom nektek, hogy Szmó teljes dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül egy. 30. Ha pedig a mező fűvét, amely ma van, és holnap kemencébe vettetik, az Isten így öltözteti, nem sokkal inkább titeket, kishitűek? 31. Ne aggódjatok tehát mondva: „Mit eszünk?” vagy „Mit iszunk?” vagy „Mit öltünk magunkra?” 32. Mert mindezeket a nemzetek keresik. Tudja ugyanis égi Atyátok, hogy ezekre mind szükségetek van. 33. Hanem keressétek először a Királyságot, és igazságát, és mindezek hozzáadatok majd nektek. 34. Ne aggódjatok tehát a holnap felől, a holnap ugyanis majd aggódik maga felől. Elég a napnak a maga baja.

7. Fejezet

1. Ne ítéljétek, hogy ne ítéltessétek. 2. Ugyanis amely ítélettel ítéltétek, megítéltétek, és amely mértékkel mértétek, megmértétek nektek. 3. Mit nézed a szálkát, amely testvéred szemében van, a tiedben levő gerendát pedig nem veszed észre? 4. Vagy hogyan mondod majd testvérednek: Hagyd, hogy kivegyem a szálkát a te szemedből és íme, a te szemedben gerenda van? 5. Képmutató, vedd ki előbb a gerendát a te szemedből, és akkor majd nekiállhatsz kivenni a szálkát testvéred szeméből!

6. Ne adjátok a szentet a kutyáknak, se ne dobjátok gyöngyeiteket a disznók elé, nehogy eltapossák azokat lábaikkal, és megfordulva széttépjenek titeket.

7. Kérjétek és adatik nektek, keressetek és találni fogtok, zörgesetek és megnyitattik majd nektek. 8. Ugyanis minden kérő kap, és a kereső talál, és a zörgetőnek megnyitattik majd. 9. Vagy ki az az ember közületek, akitől (ha) a fia kenyeret kér, csak nem követ fog adni neki? 10. És (ha) halat fog kérni, csak nem kígyót ad majd neki? 11. Ha tehát ti gonosz létekre tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább Atyátok az egekben ad majd jókat a tőle kérőknek?

12. Mindaz tehát, amit csak akartok, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is így tegyétek velük, ez ugyanis a Tan (Tóra) és a próféták. 13. A szűk kapun menjétek át, mert széles [a kapu] és tágas a pusztulásba vivő út, és sokan vannak a rajta átmenők. 14. Mert szűk a kapu és szoros az életre vivő út, és kevesen vannak az őt megtalálók.

15. Óvakodjatok a hamis prófétáktól, akik juhok öltözetében jönnek hozzátok, belül viszont rabló farkasok. 16. Gyümölcsökből fogjátok megismerni őket. Csak nem szednek töviséről szőlőfürtöket, vagy a bogáncsokról fügéket? 17. Így minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a romlott fa viszont rossz gyümölcsöt terem. 18. Nem képes a jó fa rossz gyümölcsöt teremni, sem a romlott fa jó gyümölcsöt teremni. 19. Minden jó gyümölcsöt nem termő fa kivágattatik és tűzre vettetik. 20. Így tehát gyümölcsökből fogjátok megismerni őket.

21. Nem minden, aki ezt mondja nekem: Uram, uram! fog bemenni az egek királyságába, hanem az egekben lévő Atyám akaratát cselekvő. 22. Sokan mondják majd nekem azon a napon: Uram, uram! Nem a te nevedben prófétáltunk, és nem a te nevedben üztünk ki démonokat, és nem a te nevedben cselekedtünk sok csodajeleket? 23. És akkor vallást teszek majd nekik, hogy: Sohasem ismertelek titeket, „*Távozzatok tőlem ti törvényteleniséget művelők!*” 24. Bárki tehát, aki hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonlónak válik majd az okos férfihoz, aki a kősziklára építette fel házát. 25. És esett az eső, és jöttek a folyók, és fújtak a szelek, és rázúdultak arra a házra, és nem dőlt össze: ugyanis a kősziklára volt alapozva. 26. És bárki, aki hallja tőlem ezeket a beszédeket, és nem cselekszi azokat, hasonlónak lesz a bolond férfihez, aki a homokra építette házát. 27. És esett az eső, és jöttek a folyók, és fújtak a szelek, és rázúdultak arra a házra, és összedőlt és nagy lett annak esése.

28. És történt, mikor befejezte Jahósua ezeket a beszédeket, megdöbbsentek a tömegek tanításán, 29. mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudóik.

8. Fejezet

1. A hegyről való lejövetelekor pedig hatalmas tömeg követte őt. 2. És íme, odamenve egy leprás leborulva hódolt neki, mondva: Uram, ha akarsz, képes vagy engem megtisztítani. 3. És kinyújtva kezét, megérintette őt, mondva: Akarom, tisztulj meg! És azonnal megtisztított a leprája. 4. És mondja neki Jahósua: Nézd, senkinek se szólj! Hanem menj el, mutasd meg magadat a papnak (kohén), és vidd fel az áldozati ajándékot, amelyet Mosé rendelt el, tanúságul nekik.

5. Mikor pedig bement Kefár-náhumba, odament hozzá egy százados, kérve őt, 6. és ezt

mondta: Uram, a szolgám a házban fekszik megbénulva, rettenetesen kínlódva. 7. És mondta neki: Elmenve meg fogom gyógyítani. 8. És felelve pedig a százados, mondta: Uram, nem vagyok én méltó, hogy fedelem alá bejőjj, hanem csak szóval szólj, és meggyógyíttatik a szolgám. 9. Én ugyanis hatalom alatt lévő ember vagyok, katonák vannak alattam és mondom ennek: „Menj el!” és elmegy, és a másíknak: „Jőjj!” és jön, és szolgámnak: „Tedd ezt!” és teszi. 10. Meghallva pedig ezt Jahósua elcsodálkozott, és mondta a követőknek: Ámen mondom nektek, senkinél sem találtam ekkora hitet Jiszráelben. 11. De mondom nektek, hogy sokan eljönnek majd keletről és nyugatról, és asztalhoz hevernek Ábrahámmal, Jichákkal és Jákobbal az egek királyságában. 12. A királyság fiai pedig kidobatk a külső sötétségre. Ott lesz sírás és *fogak csikorgatása*. 13. És mondta Jahósua a századosnak: Menj el, amint hittél, legyen meg neked. És meggyógyíttatott a szolga [övé] abban az órában.

14. És elmenve Jahósua Kefa házába, meglátta anyósát elesetten és belázasodva. 15. És megérintette kezét, és elhagyta őt a láz, és fölkel, és szolgált neki. 16. Amikor pedig este lett, odavíttek hozzá sok démontól megszállottat, és szóval üzte ki a szellemeket, és a rosszul levőket meggyógyította, 7. hogy beteljesíttessen, ami megmondattott Jesájáhu próféta által mondva: „*Ő elvette erőtlenségünket, és a betegségeket hordozta.*” 18. Látva pedig Jahósua a tömeget maga körül, megparancsolta, hogy menjenek a túloldalra.

19. És odamenve egy Írástudó (szoferím), mondta neki: Tanító, követni foglak, ahová csak mész. 20. És mondja neki Jahósua: A rókáknak barlangjuk van és az ég madarainak fészük, az ember fiának pedig nincs hová fejét lehajtsa. 21. Egy másik pedig a tanítványok közül mondta neki: Uram, engedd meg nekem, hogy előbb elmenjek és eltemessem az apámat. 22. Jahósua pedig mondja neki: Kövess engem, és hagyd a halottakat eltemetni saját halottaikat. 23. És belépve a hajóba, követék őt tanítványai. 24. És íme, nagy vihar lett a tengeren, annyira, hogy a hajó elboríttatott a hullámok alatt, ő pedig aludt. 25. És odamenve fölkeltek őt, mondva: Uram, szabadíts meg, elveszünk! 26. És mondja nekik: Miért vagytok félénkek, kishitűek? Akkor felkelve megfeddte a szeleket és a tengert, és nagy szélcsend lett. 27. Az emberek pedig elcsodálkoztak, mondva: Miféle ez, hogy a szelek és a tenger engedelmeskednek neki?

28. És amikor átment a túloldalra, a gadaraiak földjére, eléje jött két démontól megszállott, kijöve a sírboltokból, nagyon veszélyesek, úgyhogy senki sem volt képes azon az úton átmenni. 29. És íme, fölkiáltottak, mondva: Mi közünk egymáshoz, Isten fia, ide jöttél idő előtt kínozni minket? 30. Volt pedig tőlük távolabb sok disznónak nyája legeltetve. 31. A démonok pedig kérték őt, mondva: Ha kiűzöl minket, küldj a disznók nyájába. 32. És mondta nekik: Menjetek! Kijöve pedig belementek a disznókba. És íme, az egész nyáj a meredekről a tengerbe rohant, és elvesztek a vizekben. 33. A legeltetők pedig elfutottak, és elmenve a városba hírül adtak mindent, a démonoktól megszállottakra vonatkozókat is. 34. És íme, az egész város kiment Jahósuával való találkozásra, és meglátva őt, kérték, hogy távozzon el a vidékükről.

9. Fejezet

1. És beszállva a hajóba átkelt, és ment a saját városába. 2. És íme, hoztak hozzá egy ágyon fekvő béna embert. És meglátva Jahósua a hitüket mondta a bénának: Bátorodj, gyermek! Megbocsáttattak a bűneid. 3. És íme, némely Írástudó mondta magában: Ez káromlást szól! 4. És meglátva Jahósua gondolataikat, mondta: Miért gondoltok gonoszakat szívetekben? 5. Mert melyiket könnyebb, mondani: Megbocsáttattak bűneid, vagy mondani: Kelj föl és

járj? 6. Hogy pedig megtudjátok, hogy hatalmas van az ember fiának a földön elengedni a vétkeket, ekkor mondja a bénának: Kelj föl, vedd ágyadat, és menj el házába! 7 És felkelve elment a házába. 8. Meglátva pedig a tömeg megijedt, és dicsőítették az Istent, hogy ilyen hatalmat adott az embereknek.

9. És elmenve onnét Jahósua meglátott egy ülő embert a vámos helyen, Mattanjahúnak hívatott, és mondja neki: Kövess engem! És felkelve, követte őt. 10. És történt, amikor asztalhoz telepedett a házban, és íme, sok vámos és vétkező eljőve letelepedtek Jahósuával és a tanítványaival. 11. És látva a Farizeusok mondták tanítványainak: Miért a vámosokkal és a vétkezőkkel eszik a ti tanítótok? 12. Meghallva pedig mondta: Nem az egészségeseknek van szüksége orvosra, hanem rosszul levőknek. 13. Elmenve pedig tanuljátok meg, mi ez: „*Irgalmat kívánok és nem áldozatot.*” Ugyanis nem az igazakat hívni jöttem, hanem a vétkezőket [a megtérésre].

14. Akkor odamennek hozzá a Jóhanán tanítványai, mondva: Hogy van az, hogy mi és a Farizeusok [sokat] böjtölünk, de a te tanítványaid nem böjtölnek? 15. És mondta nekik Jahósua: Vajon gyászolhatnak a lakodalmasház fiai, amíg velük a vőlegény? De jönnek majd napok, amikor elvételük tőlük a vőlegény, és akkor böjtölni fognak. 16. Senki sem tesz pedig új anyagból foltot a régi ruhára, kiszakítja ugyanis annak teljességét a ruhából és nagyobb szakadás lesz. 17. Újbort sem tesznek régi tömlőkbe, ha pedig mégis, szétszakadnak a tömlők, és a bor kiömlik, és a tömlők tönkremennek, hanem az újbort új tömlőkbe töltik, és mindkettő megmarad.

18. Amikor ezeket elmondta nekik, íme, eljőve egy előljáró leborult előtte, mondva, hogy: A lányom most végezte be, de eljőve tedd rá kezedet, és élni fog. 19. És felkelve Jahósua követte őt és az ő tanítványai. 20. És íme, egy asszony, tizenkét év óta vérfolyásos, odamenve hátulról megérintette ruhájának (szemlélő)rojtját (cicit). 21. Mondta ugyanis magában: Ha csak ruháját érintem is, meg fogok mentetni. 22. Jahósua pedig megfordulva és meglátva őt, mondta: Bízzál, lányom, a hited megmentett téged! És megmentetett az asszony attól az órától fogva. 23. És elmenve Jahósua az előljáró házába, és meglátva a fuvolásokat és a tömeget zajongva, 24. mondta: Menjetek innen, mert nem halt meg a lányka, hanem alszik. És kinevették őt. 25. Amikor pedig kiküldetett a tömeg, bemenne megfogta annak kezét, és fölkelletett a lányka. 26. És kiment ez a hír arra az egész földre.

27. És Jahósuának onnét való elmenetelekor két vak követte őt, kiáltva és mondva: Könyörülj rajtunk, Dávid fia! 28. A házba való bemenetelekor pedig odajöttek hozzá a vakok, és mondja nekik Jahósua: Hiszitek, hogy képes vagyok ezt megtenni? Mondják neki: Igen, uram. 29. Akkor megérintette szemeiket, mondva: A hitetek szerint legyen nektek! 30. És megnyitattak azoknak szemei. És kemény hangon figyelmeztette őket Jahósua, mondva: Vigyázzatok, senki se tudja meg! 31. Kimenne pedig elterjesztették azon az egész földön.

32. Mikor pedig azok elmentek, íme, egy démontól megszállott süketnémát vittek neki. 33. És amikor kiűzte a démont, megszólalt a néma és a sokaság csodálkozott, mondva: Soha nem jelent meg ilyen Jisráelben! 34. [[A Farizeusok pedig mondták: A démonok fejedelmével űzi ki az démonokat.]] 35. És körüljárta Jahósua a városokat mind, és a falvakat, tanítva zsinagógáiban, és hirdetve a Királyság örömhírét, és gyógyítva mindenféle betegséget és mindenféle gyengeséget [a nép között]. 36. Meglátva pedig a tömeget, megkönyörült rajtuk, mert meggyötörtek voltak és szétszórva, „*mint a juhok,*

akiknek nincs pásztoruk.” 37. Akkor mondja tanítványainak: Az aratás ugyan sok, de a munkás kevés. 38. Kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat aratásába.

10. Fejezet

1. És magához hívva tizenkét tanítványát, hatalmat adott nekik a tisztátalan szellemeken, hogy kiűzzék azokat, és hogy gyógyítsanak minden betegséget és minden gyengeséget. 2. A tizenkét küldött nevei pedig ezek: Első Simeon a Kefának (Petrosznak) nevezett, és Andreász, az ő testvére, Jákob, a Zebedeus fia, és Jóhanán az ő testvére. 3. Filipposz és Bar-talomáj, Todá és Mattanjahú, a vámos. Jákob, Hálfáj fia, [és Lebbej, akit Taddájnak hívtak] és Taddáj. 4. Simeon a zelóta, és Jahuda (Júdás), a Karióbeli-férfi, aki el is árulta őt.

5. Ezt a tizenkettőt küldte el Jahósua, és megparancsolta nekik, mondva: A nemzetek útjára ne menjete, és a szamaritánusok városába ne menjete be, 6. hanem menjete inkább Jiszráel házának elveszett juhaihoz. 7. Jártotokban pedig hirdesséte, mondva, hogy: Elközelítete az egek királysága! 8. Betegetet gyógyítsate, halottakat támasszate, leprásate tisztítsate, démonokat űzzete! Ingyen kaptátok, ingyen adjátok! 9. Ne birtokoljate aranyate, se ezüstöt, se réz-pénzate a ti övetekebe, 10. se uticsomagote az útra, se két ruhát, se sarukate, se botote. Méltó ugyanis a munkás a táplálékára. 11. Amely városba vagy faluba pedig bemennéte, kérdezősködjete, ki méltó abban és ott maradjate, amíg kimennéte. 12. Bemene pedig a házba, köszöntséte azt. 13. És ha méltó lenne a ház, szálljon békéte rá, ha azonban nem méltó, békességete térjen vissza rátok. 14. És ha valaki nem fogadna titeket, sem nem hallaná meg beszédeket, kimene abból a házból, vagy városból kívülre, rázzátok le a port lábaitokról. 15. Ámen mondom nekte: Elviselhetőbb (sorsa) lesz Sedóm és Amorá földjének az ítélet napján, mint annak a városnak. 16. Íme, én, mint juhokate küldete titeket a farkasok közé. Legyete tehát okosak, mint a kígyók, és ártatlanok, mint a galambok. 17. Óvakodjate azonban az emberektől, mert átadnak majd titeket a Szanhedrinnek és zsinagógáikban megostoroznak majd titeket. 18. És fejedelmek és királyok elé vezetnek majd titeket miattam, tanúskodásra nekie és a nemzeteknek. 19. Amikor pedig átadnak majd titeket, ne aggódjate, hogyan vagy mit szóljate, meg fog adatni nektek ugyanis abban az órában, mit szóljate. 20. Ugyanis nem ti vagytok a beszélők, hanem Atyátok szelleme, amely szól bennete. 21. Halálra fogja adni pedig testvér testvérét, és apa a gyermekét, és felkelnek majd a magzatek szüleik ellen, és megöletik őket. 22. És gyűlölve leszete mindenki által nevéért, de a végig kitartó, ez meg fog mentetni. 23. Amikor pedig egyik városban üldöznek titeket, fussate a másikba. Ámen mondom pedig nekte, egyáltalán nem végzete be Jiszráel városait, míg az ember fia eljön.

24. Nincs a tanítvány a tanító fölött, sem a szolga ura fölött. 25. Elegendő a tanítványnak, hogy (úgy) legyen vele, mint tanítójával, és a szolga, mint az ő ura. Ha a ház urát Belzebubnak titulálták, mennyivel inkább a háznépéhez tartozókat?

26. Tehát ne féljete őket! Semmi sincs ugyanis elrejtve, ami ne lepleződne le, és titkos, ami ne válna ismertté. 27. Amit nektek a sötétben mondok, mondjate el világosságban, és amit fülbe hallotok, a háztetőkön hirdesséte. 28. És ne féljete a testet megölőktől, a lelket pedig nem képesek megölni, hanem féljete inkább attól, aki képes a lelket is, a testet is elpusztítani a Gé'hinnomban. 29. Nemde két veréb két fillérért eladatik? És közülük egy sem esik a földre Atyátok nélkül! 30. Nektek pedig a fejete hajszálai is mind meg vannak számlálva. 31. Tehát ne féljete, ti sok verébnél különbek vagytok. 32.

Mindenki tehát, aki vallást tesz majd rólam az emberek előtt, én is vallást teszek majd arról Atyám előtt az egekben. 33. Aki pedig megtagadna engem az emberek előtt, én is megtagadom majd őt Atyám előtt az egekben. 34. Ne gondoljátok, hogy jöttem békét vetni a földre. Nem jöttem békét vetni, hanem kardot. 35. Jöttem ugyanis elválasztani „*az embert az apjától, és a lányt anyjától, és a menyét anyósától, 36. és az embernek ellensége az ő házához tartozók.*” 37. Az apját vagy anyját nálam jobban szerető nem méltó hozzám, és a fiát vagy lányát nálam jobban szerető, nem méltó hozzám. 38. És aki nem veszi föl keresztjét és (ügy) követ engem, nem méltó hozzám. 39. Az ő lelkét megtaláló el fogja veszíteni azt, és az értem lelkét elvesztő meg fogja találni azt. 40. A titeket befogadó engem fogad be, és az engem befogadó az engem Elküldőt fogadja be. 41. A prófétát befogadó a próféta nevében, a prófétának jutalmát fogja kapni, és az igazat befogadó az igaz nevében, az igaz jutalmát fogja kapni. 42. És aki inni adna egynek ezek közül a kicsik közül, csak egy pohár hideg vizet tanítvány nevében, ámen mondom nektek, sehogyan sem veszi el jutalmát.

11. Fejezet

1. És történt, amikor befejezte Jahósua a tizenkét tanítványának adott rendelkezést, eltávozott onnan tanítani és hirdetni a városaikban. 2. Jóhanán pedig meghallva a fogságban a Felkent tetteit, elküldve tanítványai által, 3. mondta neki: Te vagy az Eljövendő, vagy másikat várjunk? 4. És felelve Jahósua, mondta nekik: Elmenve vigyétek hírül Jóhanánnak, amiket hallotok és láttok: 5. *Vakok újra látnak, és sánták járnak, leprások tisztulnak meg és süketek hallanak és halottak föltámadnak,* és a szegényeknek jó hír hirdettetik. 6. És boldog, aki bennem meg nem botránkozik. 7. Mikor pedig ezek elmentek, elkezdte Jahósua mondani a tömegnek Jóhanánról: Mit mentetek ki a pusztába látni? A szél által ingatott nádszálat? 8. Hát mit mentetek ki látni? Embert puha öltözetben? Íme, a puhákat viselők a királyok házaiban vannak. 9. Hát mit mentetek ki látni? Prófétát? Igen, mondom nektek, prófétánál is sokkal többet! 10. Ez az, akiről megíratott: „*Íme, én elküldöm hírnökömet színed előtt, aki elkészíti előtted utadat.*” 11. Ámen mondom nektek: az asszonyok szülöttei közül nem támadt nagyobb bemerítő Jóhanánnál, de az ifjabb (kisebb) az egek királyságában nagyobb nála. 12. A bemerítő Jóhanán napjaitól pedig mostanáig az egek királysága erőszakot szenved, és az erőszakoskodók ragadják el azt. 13. Mert a próféták mind és a Tan (Tóra) Jóhanánig prófétáltak. 14. És, ha el akarjátok fogadni, ő Élijáhu, akinek el kellett jönni. 15. Akinek füle van, hallja.

16. De mivel hasonlítsam össze ezt a nemzedéket? Hasonló a tereken ülő gyermekekhez, akik kiáltozva másokhoz, 17. mondják: Fuvoláztunk nektek, és nem táncoltatok, gyászéneket énekeltünk nektek, és nem sírtatok. 18. Mert eljött Jóhanán, aki sem eszik, sem iszik, és azt mondják: Démontól megszállott! 19. Eljött az ember fia, aki eszik és iszik, és mondják: Íme, a falánk és borívó, a vámosok és vétkezők barátja! És igazoltatott a bölcsesség tetteiből.

20. Ekkor elkezdte megróni azokat a városokat, amelyekben legtöbb csodajelei lettek, hogy nem tértek meg: 21. Jaj, neked, Korazin, jaj neked, Bét-caida! Mert ha Tirusban és Sidonban lettek volna a csodajeleik, amelyek bennetek lettek, régen zsákban és hamuban megtértek volna. 22. Ezért mondom nektek: Tirusnak és Sidonnak elviselhetőbb lesz az ítélet napján, mint nektek. 23. Te is, Kefar-náhum, nemde az édig felemeltté? A Seolba (sírba) fogsz leszállni, mert ha Sedómban lettek volna a csodajeleik, amelyek benned lettek, máig megmaradt volna. 24. Ezért mondom nektek, hogy Sedóm földjének elviselhetőbb lesz az ítélet napján, mint neked. 25. Abban az időben felelve Jahósua,

mondta: Hálát adok neked, Atyám, ég és föld Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesekek elől, és feltártad azokat a kiskorúaknak. 26. Igen, ó Apa, mert így tetszett előtted. 27. Minden átadatott nekem Atyám által, és senki sem ismeri a fiút, csak az Atya. Az Atyát sem ismeri senki, csak a fiú, és akinek szándékozik a fiú felfedni. 28. Gyertek hozzám mind, megfáradtak és megterheltek, és megpihentetlek majd titeket. 29. Vegyétek magatokra jármomat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű: és *megnyugvást találtok a ti lelkeiteknek*. 30. Jármom ugyanis kényelmes, és terhem könnyű.

12. Fejezet

1. Abban az időben elindult Jahósua Szombaton (Sabbat) a vetéseken keresztül. Tanítványai pedig megéheztek, és elkezdték a kalászatokat tépni és enni. 2. A Farizeusok pedig meglátva, mondának neki: Nézd, tanítványaid azt teszik, amit nem szabad Szombaton tenni! 3. Mondta pedig nekik: Nem olvastátok, mit tett Dávid, amikor megéhezett, és vele levők? 4. Hogyan ment be az Isten házába, és a kitevés kenyereit megették, amit nem volt szabad megennie, sem a vele levőknek, hanem csak a papoknak? 5. Vagy nem olvastátok a Tanban (Tóra), hogy szombaton hétköznapivá teszik a papok a Szombatot a Templomban és ártatlanok maradnak? 6. Mondom pedig nektek, hogy a Templomnál nagyobb van itt. 7. Ha pedig ismertétek (volna) mi ez (itt): *„Irgalmasságot (szeretetet) kívánok és nem áldozatot”*, nem ítéltétek volna el (ezeket) az ártatlanokat. 8. Ráadásul az ember fia a Szombat ura.

9. És eltávozva onnét az ő zsinagógájukba ment. 10. És íme, egy elszáradt kezű ember (volt ott). És megkérdezték őt, mondva: Vajon szabad Szombaton gyógyítani? hogy vádolhassák őt. 11. De mondta nekik: Ki [lesz] közületek az az ember, akinek van egy juha, és ha beleszne ez a gödörbe Szombaton, nemde kihúzza majd és talpra állítja? 12. Pedig mennyivel tútesz az ember a juhon? Következésképpen szabad Szombaton helyesen cselekedni. 13. Akkor mondja az embernek: Nyújtsd ki kezedet! És kinyújtotta, és helyreállítottatott egységessé, mint a másik. 14. Kimenve pedig a Farizeusok határozatot fogadtak el ellene, hogyan pusztítsák el őt. 15. Jahósua pedig megtudva (ezt), eltávozott onnan. És sokan [tömeg] követték őt, és meggyógyította őket mind. 16. És megdorgálta őket, hogy ne tegyék őt közismertté. 17. Hogy beteljesíttessék, ami megmondott Jesájáhu a próféta által, mondva: 18. *„Íme, a szolgám, akit választottam, a Szeretetem, akiben lelkem kedvét találta, Szellememet fogom rátenni, és ítéletet fog hirdetni a nemzeteknek. 19. Nem fog veszekedni, és nem fog kiáltozni, senki sem hallja majd hangját az utcán. 20. A repedezett nádszálat nem töri majd el, és a füstölgő lámpabelet nem oltja majd ki, míg győzelemre nem viszi az ítéletet. 21. És nevében reménykednek majd a nemzetek.”*

22. Akkor odavittek hozzá egy démonizált vakot és némát, és meggyógyította őt, úgyhogy a vak szólt és látott. 23. És az egész tömeg megdöbbent, és mondták: Csak nem ez a Dávid Fia? 24. A Farizeusok azonban ezt hallva, mondták: Ez nem űzi ki a démonokat, hacsak nem Baal-zebubbal, a démonok fejedelmével. 25. Ismerve pedig következtetéseiket, mondta nekik [Jahósua]: Minden önmagával meghasonló királyság elpusztíttatik és semelyik önmagával meghasonló város vagy ház sem fog megállni. 26. És ha a Szátán a szátánt kiűzi, önmagával hasonlott meg. Következésképpen, hogyan áll majd meg királysága? 27. És ha én Baal-zebubbal űzöm ki az démonokat, a fiaitok kivel űzik ki? Ezért ők a ti ítélőbíráitok lesznek. 28. Ha pedig én Isten szellemével űzöm ki a démonokat, következtésképpen eljutott hozzátok az Isten királysága. 29. Vagy hogyan képes valaki az erős házába bemenni és edényeit elragadni, hacsak nem előbb megkötözi az erőset? És akkor ki fogja (tudni) rabolni annak házát. 30. Aki nem velem, az ellenem van, és a velem

nem gyűjtő szétszór. 31. Ezért mondom nektek: Minden véték és káromlás meg fog bocsáttatni az embereknek, de a szellemi káromlás nem fog megbocsáttatni [az embereknek]. 32. És ha valaki szólna az ember fia ellen, meg fog bocsáttatni annak, aki azonban szólna a szent szellem ellen, nem fog megbocsáttatni annak, sem ebben a korban, sem a következőben. 33. Vagy legyetek jó fák, és teremjete jó gyümölcsöt, vagy legyetek rossz fák, és teremjete rothadt gyümölcsöt, ugyanis gyümölcséből ismerszik meg a fa.

34. Viperák utódai, hogyan lennétek képesek jókat szólni gonoszokként? A szív telítettségéből szól ugyanis a száj. 5. A jó ember a jó kincsből hoz elő jókat, és a gonosz ember a gonosz kincsből hoz elő gonoszakat. 36. Mondom pedig nektek: Minden haszontalan szó, amit beszélnek majd az emberek, számot adnak arról az ítélet napján. 37. Ugyanis beszédeidből nyilváníttatsz majd igaznak, és beszédeidből ítéltetsz majd el. 38. Akkor válaszoltak neki néhányan az Írástudók és Farizeusok közül, mondva: Tanító, szeretnénk jelt látni tőled. 39. Feelve pedig, mondta nekik: E gonosz és házasságtörő nemzetség jelt szeretne, és jel nem fog adatni neki, hacsak nem Jónának, a prófétának jele. 40. Amint ugyanis Jóna a tengeri szörny gyomrában volt három nappal és három éjszaka, így lesz az ember fia a föld szívében három nappal és három éjszaka. 41. Ninive férfiai feltámadnak majd ezzel a nemzedékkel az ítéletkor, és elítélik őt, mivelhogy ők megtértek a Jóna hirdetésére és íme, Jónánál több van itt. 42. Dél királynője fölkel majd az ítéletkor ezzel a nemzedékkel, és elítéli őt, mert ő eljött a föld másik oldaláról Slomó bölcsességét hallgatni, és íme, Slomónnál több van itt. 43. Amikor pedig a tisztátalan szellem kimegy az emberből, víztelen helyeken megy keresztül megnyugvást keresve és nem talál. 44. Akkor mondja: Vissza fogok térni házamba, ahonnan kijöttem. És visszajöve üresen találja, kisöpörve és feldíszítve. 45. Akkor elmegy és magához vesz hét másik szellemet, magánál gonoszabbakat, és bemenne ott lakik. És ennek az embernek vége rosszabb lesz az elejénél. Így lesz ezzel a gonosz nemzedékkel is.

46. Még beszélt a tömegeknek, (amikor) íme, anyja és testvérei álltak kívül, keresve őt, hogy beszéljenek. 47. [És mondta neki valaki: Íme, anyád és testvéreid kívül állnak, és beszélni szeretnének veled.] 48. Feelve pedig, mondta a hozzá beszélőnek: Ki az anyám, és kik a testvéreim? 49. És kinyújtva a kezét [övé] a tanítványaira, mondta: Íme, az anyám és testvéreim! 50. Aki ugyanis megtenné az egekben lévő Atyám akaratát, ő az én testvérem, nővérem és anyám.

13. Fejezet

1. Azon a napon kimenve Jahósua a házából leült a tenger mellé. 2. És nagy tömeg gyűlt hozzá, úgyhogy a hajóba beszállva tudott csak leülni, és az egész sokaság a partnál állt. 3. És sokat beszélt hozzájuk példázatokban, mondva: Íme, kiment a vető vetni. 4. És vetése közül némelyik az út mellé esett, és eljőve a madarak megették azokat. 5. Mások pedig köves helyre estek, ahol nem volt elég föld, és azonnal kikelt, mivel nem volt mély a földje. 6. A nap pedig fölkelve megperzselte, és mivel nem volt gyökere, kiszárított. 7. Mások pedig a tövisekre estek és felnövekedtek a tövisek és megfojtották azokat. 8. Mások pedig a jó földre estek és termést hoztak, némelyek százat, mások pedig hatvanat, mások pedig harmincat. 9. Akinek füle van, hallja.

10. És odamenve a tanítványok mondták neki: Miért példázatokban beszélsz nekik? 11. Feelve pedig mondta: Mert nektek megadatott, hogy megismerjétek az egek királyságának titkait, azoknak pedig nem adatott meg. 12. Akinek ugyanis van, adatik neki és bővelkedni fog. Akinek pedig nincs, az is elvétetik tőle, ami je van. 13. Azért szólok

nekik példázatokban, mert látva nem látnak, és hallva nem hallanak, sem nem fogják föl. 14. És betöltetik rajtuk Jesájáhu próféciája, mondván: „*Hallva hallani fogtok, és egyáltalán nem fogjátok föl, és nézve néztek majd és egyáltalán nem látjátok.* 15. *Elkövéredett ugyanis ennek a népnek szíve, és a fülekkel nehezen hallottak, és szemeiket becsukták. Nehogy lássanak szemeikkel és a fülekkel halljanak, és szívükkel felfogjanak és megtérjenek és meggyógyítsam őket.*” 16. A ti szemeitek pedig boldogok, hogy látnak, és a fülek [tiétek], hogy hallanak. 17. Ámen mondom nektek, hogy sokan a próféták és az igazak kívánták látni, amiket láttok és nem látták, és hallgatni, amiket hallotok és nem hallották.

18. Ti pedig hallgassátok a magvető példázatát! 19. Amikor valaki a királyság beszédét hallja, és nem fogja fel, jön a gonosz és elragadja a szívébe vetettet. Ez az út mellé vetetett. 20. A köves helyre vetetett pedig ez: Aki hallja és azonnal örömmel fogadja. 21. Nincs neki gyökere önmagában, hanem ideiglenesen van, lett pedig szorongatás vagy üldözés a beszéd miatt, azonnal megbotránkozik. 22. A tövisekbe vetetett pedig ez: Aki a beszédet hallja, és a kor gondja és a gazdagság csábítása elfojtja a beszédet, és gyümölcsstelen lesz. 23. A jó földbe vetetett pedig ez: Aki a beszédet hallva fölfogja, aki gyümölcsöt terem és csinál, egyesek százat, mások pedig hatvanat, mások pedig harmincat.

24. Más példázatot tárt eléjük mondván: Hasonlóvá tétetett az egek királysága a mezejébe jó magot vető emberhez. 25. De amikor az emberek alszanak, eljött ellensége és konkolyt vetett a búza közé és elment. 26. Amikor pedig kihajtott a fű és termést hozott, akkor megjelent a konkoly is. 27. Odamenve pedig a ház urának szolgálói mondták neki: Nemde jó magot vetettél meződbe? Tehát akkor, honnan a konkoly? 28. Mondta pedig nekik: Egy ellenséges ember tette ezt. De mondják neki: Akarod tehát, hogy elmenve összegyűjtsük azokat? 29. Mondja pedig: Nem, nehogy összeszedve a konkolyt vele együtt gyökerestül kihúzzátok a búzát. 30. Hagyjátok együtt felnőni mindkettőt az aratásig. És az aratás idején mondom majd az aratóknak: Gyűjtsétek össze először a konkolyt és kössétek azokat kötegekbe elégetni azokat, a búzát pedig gyűjtsétek a magtáramba.

31. Más példázatot tárt eléjük mondván: Hasonló az egek királysága a mustármaghoz, amelyet fogva egy ember vetett a mezejébe. 32. Kisebb ugyanis az minden mezei magnál, amikor pedig felnő nagyobb a veteményeknél és fává lesz, úgyhogy eljönnek az ég madarai és fészket raknak annak ágain.

33. Más példázatot [szólt nekik]: Hasonló az egek királysága a kovászhoz, amelyet véve az asszony beletette három mérő lisztbe, amíg egészen megkelt.

34. Mindezeket példázatokban mondta Jahósua a tömegeknek, és példázat nélkül semmit sem mondott nekik. 35. Hogy így beteljesíttessék a próféta által mondott beszéd, mondván: „*Példázatokra nyitom majd ki számat, fennhangon fogom hirdetni a [világ] teremtés[e] óta elrejtetteket.*” 36. Akkor elbocsátva a tömeget, ment a házba. És odajöttek hozzá tanítványai, mondván: Fejtsd ki nekünk a mező konkolyának példázatát. 37. Felelve pedig mondta: A jó magot vető az ember fia. 38. A szántóföld pedig a világ. A jó mag pedig: ezek a királyság fiai. A konkoly pedig: a gonosz fiai. Az azokat vető ellenség pedig a Rágalmazó. Az aratás pedig a kor bevégeződése, az aratók pedig az angyalok. 40. Ahogyan pedig összeszedetik a konkolyt és tűzben elégettetik, így lesz a kor beteljesedésekor. 41. Elküldi majd angyalait az ember fia, és összegyűjt majd királyságából minden botrányt és törvényteleniséget művelőt, 42. és bevetik majd őket a tüzes kemencébe. Ott lesz

siránkozás és fogak csikorgatása. 43. Akkor az igazak fölragyognak majd, mint a Nap Atyjuk királyságában. Akinek füle van, hallja.

44. Hasonló az egek királysága a mezőben elrejtett kincshez, amit felfedezve egy ember elrejtett, és örömeiben meggy és eladja, amiye csak van és megvásárolja azt a mezőt. 45. Ismét hasonló az egek királysága a kereskedőhöz, aki igazgyöngyöket keres. 46. Találva pedig egy nagyon értékes gyöngyöt elmenve eladott mindent, amiye csak volt és megvette azt. 47. Ismét hasonló az egek királysága a tengerbe kivetett nagy halászhálához és minden fajtából fogott, 48. amely miután megtelt kihúzva a partra és leülve összegyűjtöttek, a jókat kosarakba, a rosszakat pedig kidobták. 49. Így lesz a kor beteljesedésekor. Kijönnek majd az angyalok és elkülönítik majd a gonoszokat az igazak közül 50. és bevetik őket a tüzes kemencébe. Ott lesz siránkozás és fogak csikorgatása.

51. Fölfogtátok ezeket mind? Mondják neki: Igen. 52. Mondta pedig nekik: Ezért minden írástudó, aki az egek királyságának tanítványa lett hasonló egy (olyan) házigazda emberhez, aki tárházából újakat és régieket vesz elő.

53. És lett, amikor befejezte Jahósua ezeket a példázatokat, elment onnan. 54. És szülőföldjére menve tanította őket zsinagógájukban, úgyhogy megdöbbenek és mondták: Honnan vannak ennek? Ez a bölcsesség és az erők. 55. Nem ez az ács [fia]? Nem az ő anyját nevezik Mirjámnak és az testvérei: Jákob és József, Simon és Jahuda. 56. És nőtestvérei nemde mind nálunk vannak? Honnan tehát ennek ez mind? 57. És megbotránkoztak benne. Jahósua pedig mondta nekik: Nincs a próféta megvetve, hacsaknem a saját szülőföldjén és házában. 58. És nem tett ott sok csodajelet az ő hitetlenségük miatt.

14. Fejezet

1. Abban az időben hallotta Heródes, a negyedes fejedelem Jahósua hírért, 2. és mondta szolgálóinak: Ez bemerítő Jóhanán. Ő kelt fel a halálból, és ezért működnek benne az erők. 3. Heródes ugyanis megragadva Jóhanánt megkötöztette és bebörtönözte, Filipposzhoz, a testvérének felesége, Heródiás miatt. 4. Jóhanán ugyanis azt mondta neki: Nem szabad neked birtokolni őt. 5. És vágyott megölni, de félt a tömegetől, mert prófétának tartották. 6. Heródesnek születésnapja volt, Heródiás lánya pedig táncolt azon és tetszett Heródesnek, 7. minélfogva esküvel megígérte neki, hogy neki adja, amit kér. 8. Anyjától indítva pedig, „Add nekem”, mondja, „ide egy tálba bemerítő Jóhanán fejét!” 9. és szomorkodva a király az eskü és az egybegyűltek miatt megparancsolta, hogy adják át. 10. És elküldve lefejezte Jóhanánt a börtönben. 11. És elvitetett feje egy tálban és odaadott a lánynak, és elvitte anyjának. 12. És odamenve tanítványai elvitték a holttestet, és eltemették, és eljőve hírül adták Jahósuának. 13. Meghallva pedig Jahósua elment onnan egy csónakban pusztára egyedül. És meghallva (ezt) a tömegek gyalog követték őt a városokból. 14. És kimenve meglátta a nagy tömeget, megindult rajtuk és meggyógyította betegeiket. 15. Amikor pedig este lett, odajöttek hozzá tanítványai, mondva: Pusztára ez a hely és az idő már elmúlt. Bocsásd el a tömeget, hogy elmenve a falvakba vegyenek maguknak ételt. 16. Jahósua azonban mondta nekik: Nincs szükség rá, hogy elmenjenek. Adjatok nekik ti enni! 17. De mondták neki: Nincs nekünk itt, hacsaknem öt kenyér és két hal. 18. De Jahósua mondta: Hozzátok ide azokat nekem! 19. És megparancsolta a tömegnek, hogy üljenek le a földre, fogva az öt kenyeret és a két halat, föltekintve az égre megáldotta és megtörve a kenyereket tanítványainak adta, a tanítványok pedig a tömegnek. 20. És mind ettek és megelégtettek, és elvitték a bőséges maradékokat,

tizenkét teli kosarat. 21. Azok, akik ettek, az asszonyokon és gyermekeken kívül mintegy ötezen voltak férfiak. 22. És azonnal kényszerítette tanítványait, hogy hajóba szálljanak, megelőzve őt a túlsó partra (menjenek), amíg elbocsátja a tömeget. 23. És elbocsátva a tömeget fölment a hegyre egyedül imádkozni. Mikor pedig este lett, egyedül volt ott. 24. A hajó pedig már több stádiumnyira a parttól távol volt, gyötörtetve a hullámoktól, ugyanis szembe szél volt. 25. Az éjszaka negyedik őrváltásának idején hozzájuk ment a tengeren járva. 26. A tanítványok pedig meglátva őt a tengeren járva megrettentek, mondva, hogy: Kísértet! És a félelemtől fölkiáltottak. 27. De azonnal szólt nekik [Jahósua] mondva: Bátorodjatok, én vagyok! Ne féljete! 28. Feelve pedig Kefa mondta neki: Uram, ha te vagy, parancsold meg, hogy hozzád menjek a vizeken. 29. Mondta pedig: Gyere! És kiszállva a hajóból Kefa, rálépett a vizekre és Jahósuához ment. 30. Látva pedig a szelet megijedt, és (amikor) kezdett elmerülni, felkiáltott mondva: Uram, ments meg engem! 31. Jahósua pedig azonnal kinyújtotta a kezét és megfogta őt és mondja neki: Kishitű, miben kételkedtél? 32. És amikor fölmentek a hajóba, elállt a szél. 33. A hajóban pedig leborultak előtte mondva: Valóban Istenfiú vagy. 34. És átkelve mentek Ginneszár földjére. 35. És fölismerve, annak a helynek férfiai elküldtek (hírnököket) arra az egész környékre, és odavitték neki a rosszullevőket, 36. és kérték [őt], hogy csak megérinthessék ruhája (személő)rojtját (cicit). És akik megérintették, megszabadítottak.

15. Fejezet

1. Akkor odamentek Jahósuához Jeruzsálemből a Farizeusok (farusim) és az Írástudók (szoferim), mondva: 2. Tanítványaid miért lépik át a vének hagyományát? Nem mossák meg ugyanis a kezeket, amikor kenyeret esznek. 3. Feelve pedig mondta nekik: És ti miért lépítek át az Isten parancsolatát a hagyományaitok által? 4. Az Isten ugyanis ezt mondta: *„Tiszteld az apát és az anyát”* és *„Az apát vagy anyát gyalázó halállal végezze!”* 5. Ti pedig mondjátok: Aki azt mondaná az apának vagy anyának: Ez (már) áldozati felajánlás (kárbán), amit az enyémből használhatnál, 6. (így) egyáltalán nem fogja tisztelni apját. És érvénytelenítettétek az Isten parancsát a ti hagyományotok által. 7. Képmutatók, helyesen prófétált rólatok Jesájáhu, mondva: *„Ez a nép ajkaival tisztel, a szíve pedig messze távol van tőlem. 9. Pedig hiába tisztelnek engem, tanítva emberek rendeletekben adott tanításait.”* 10. És magához hívva a tömeget, mondta nekik: Halljátok és értsétek meg! 11. Nem a szájba bemenő teszi közönségessé az embert, hanem a szájból kijövő, ez teszi közönségessé az embert. 12. Akkor odamenve a tanítványok mondják neki: Tudod, hogy a Farizeusok meghallva a beszédet megbotránkoztak? 13. Feelve pedig mondta: Minden ültetvény, melyet nem égi Atyám ültetett, gyökerestül kiszaggattatik. 14. Hagyjátok őket! Vak segítők. Ha pedig vak vezet a vakot, mindkettő a gödörbe fog esni. 15. Feelve pedig Kefa mondta neki: Magyarázd meg nekünk a példázatot! 16. De mondta: Mindennek tetejébe ti is értetlenek vagytok? 17. Nem fogjátok föl, hogy minden szájba bemenő a gyomorba megy, és az árnyékszékbe ürül? 18. A szájból kijövők azonban a szívből jönnek, és azok teszik közönségessé az embert. 19. Ugyanis a szájból jönnek ki a gonosz gondolatok (megfontolások), gyilkosságok, házasságtörések, paráznaságok, lopások, hamis tanúságok, káromlások. 20. Ezek az embert közönségessé tevők, de mosdatlan kezekkel enni nem teszi közönségessé az embert.

21. És kimenve onnan Jahósua visszatért Tírusz és Szidón részére. 22. És íme, azok határaiból egy kánaánita asszony jött ki, kiáltott mondva: Könyörülj meg rajtam, uram, Dávid fia! Leányom gonosz démontól van megszállva. 23. De nem felelt neki egy szót sem. És odamenve tanítványai kérték őt, mondva: Bocsásd el őt, mert kiáltozik mögöttünk! 24. Feelve pedig mondta: Nem küldtettem, csak egyedül Jiszrael házának

elveszett juhaihoz. 25. Odaérve pedig leborulva hódolt neki, mondva: Uram, segíts rajtam! 26. De feelve mondta: Nem jó a gyermekek kenyerét elvenni és a kiskutyáknak dobni. 27. Mondta pedig: Igen, uram, [azonban] a kiskutyák is esznek az ő uraik asztaláról leeső morzsákból. 28. Akkor felelt Jahósua, mondta neki: Ó asszony, nagy a te hited! Legyen meg neked, amint akarod. És meggyógyítottattott leánya attól az órától fogva.

29. És eltávozva onnan Jahósua ment a Galileai tenger mellé, és fölmenve a hegyre, leült ott. 30. És nagy tömeg ment oda hozzá, magukkal hozva bénákat, [csonkákat, vakokat], süketeket, és sok mást, és lábai elé helyezték őket, és meggyógyította őket. 31. Úgyhogy a tömeg csodálkozott látva a süketnémákat beszélni, a bénákat járni, és a vakokat látni. És dicsőítették Jiszráel Istenét. 32. Jahósua pedig odahívta tanítványait, mondta: Szánakozom a tömegen, mert [már] három napja itt vannak velem, és nincs mit enniük. És nem akarom őket éhesen elbocsátani, nehogy kidőljenek az úton. 33. És mondják neki a tanítványok: Honnan (lenne) nekünk e pusztaságban annyi kenyér, hogy meg lehessen elégíteni ilyen nagy tömeget? 34. És mondja nekik Jahósua: Mennyi kenyeretek van? Mondták pedig: Hét, és néhány halacska. 35. És megparancsolta a tömegnek, hogy telepedjen le a földre. 36. És vette a hét kenyeret és a halakat és hálát adva megtörte és odaadta a tanítványoknak, a tanítványok pedig a tömegnek. 37. És ettek mind, és megelégtettek és a bőséges maradékot elvitték hét teli [kosárral]. 38. Azok pedig, akik ettek, az asszonyokon és gyermekeken kívül négyezren voltak férfiak. 39. És elbocsátva a tömeget beszállt a hajóba, és Magedán vidékére ment.

16. Fejezet

1. És odamelve [a] Farizeusok és a Szadduceusok próbára téve kérték őt, hogy mutasson égből való jelet nekik. 2. Feelve pedig mondta nekik: [[Amikor este van: szép idő lesz, vöröslik ugyanis az ég. 3. És kora reggel: Ma téli vihar (lesz), az ég ugyanis befelhősödve vöröslik. Az ég ábrázatát meg tudjátok különböztetni, az idők jeleit pedig nem vagytok képesek?]] 4. Gonosz és házasságtörő nemzedék jelet kíván, és nem adatik neki jel, hacsaknem Jóna jele. És otthagya őket elment.

5. És a tanítványok a túlsó oldalra menve elfelejtettek kenyeret venni. 6. Jahósua pedig mondta nekik: Vigyázzatok és óvakodjatok a Farizeusok és a Szadduceusok kovászatól! 7. Tanakodtak pedig egymás között mondva, hogy: Nem vettünk kenyeret. 8. Megtudva pedig Jahósua mondta: Mit tanakodtok egymás közt, kishitűek, hogy nincs kenyeretek? 9. Még nem fogjátok föl, vagy nem emlékeztek az ötezer öt kenyérére, és mennyi kosarat kaptatok? 10. Sem a négyezer hét kenyérére és hány kosarat kaptatok? 11. Hogyan nem értitek, hogy nem kenyérről mondtam: Óvakodjatok pedig a Farizeusok és Szadduceusok kovászatól? 12. Akkor felfogták, hogy nem (azt) mondta, hogy óvakodjanak [a kenyerek] kovász[á]tól, hanem a Farizeusok és Szadduceusok tanításától. 13. Menve pedig Jahósua Fülöp Cezáreájának vidékére, kérdést intézett a tanítványok felé, mondva: Kinek mondják az ember fiát az emberek? 14. Mondták pedig: Egyesek bemerítő Jóhanánnak, mások pedig Élijáhunak, mások Jirmijáhunak vagy egynek a próféták közül. 15. Ti pedig kinek mondotok engem? 16. Feelve pedig Simon Kefa mondta: Te vagy a Felkent (Messiás/Krisztus), az élő Isten fia. 17. Feelve pedig Jahósua mondta neki: Áldott vagy, Simon bar Jóna, mert nem hús és vér tárta fel neked, hanem Atyám az egekben. 18. Én pedig mondom neked, hogy te Kefa (szikla) vagy, és ezen a sziklán fogom felépíteni az én gyülekezetem, és a Seol (sír/alvilág) kapui sem vesznek majd erőt rajta. 19. Odaadom majd az egek királyságának kulcsait, és amit megkötnél a földön, kötve lesz az egekben, és amit megoldanál a földön, oldva lesz az egekben. 20. Akkor megfeddte tanítványait, hogy

senkinek se mondják, hogy ő a Felkent. 21. Akkortól elkezdte a Felkent Jahósua megmutatni tanítványainak, hogy neki Jeruzsálemben kell menni és sokat szenvedni a vénektől, a főpapoktól és az írástudóktól, és megöletni, és harmadik napon föltámaszadni. 22. És magához vonva őt Kefa, elkezdte feddni őt, mondva: Kegyelem neked, uram! Sehogyan sem lehet ez veled. 23. Odafordulva pedig mondta Kefának: Hátam mögé, szátán (ellenség)! Botlásomra vagy, hogy nem Isten, hanem emberek szerint gondolkodsz. 24. Akkor Jahósua mondta tanítványainak: Ha valaki követni akar, tagadja meg önmagát, vegye fel keresztyét és kövessen engem! 25. Aki ugyanis lelkét akarná megmenteni, el fogja veszíteni. De aki elveszteni lelkét miattam, meg fogja találni. 26. Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyerné, de a lelkét (bírsággént) elveszteni? Vagy mit fog adni az ember váltságul lelkéért? 27. Szükséges ugyanis, hogy eljöjjön az ember fia Atyja dicsőségében angyalaival, és akkor meg fog fizetni minden egyes tette alapján. 28. Ámen mondom nektek, hogy vannak néhányan az itt állók közül, akik egyáltalán nem ízelenek halált, amíg csak meg nem látják az ember fiát eljövve királyi uralmában.

17. Fejezet

1. És hat nap múlva magával viszi Jahósua Kefát, Jákobot és Jóhanánt az ő testvérét és fölviszi őket egy magas hegyre egyedül. 2. És átváltozott előttük és arca fölragyogott, mint a Nap, és ruhái fehérek lettek, mint a fény. 3. És íme, megjelent nekik Mosé és Élijáhu együtt beszélgetve vele. 4. Feelve pedig Kefa mondta Jahósuának: Uram, jó nekünk itt lenni. Ha akarod, készíteni fogok ide három sátrat, neked egyet, Mosénak egyet és Élijáhunak egyet. 5. Még ők beszéltek (mikor) íme, fényes felhő takarta be őket, és íme, a felhőből hang (szólt) mondva: „Ez a fiam, a Szeretett, akiben tetszésemet lelem. Hallgassatok rá!” 6. És meghallva a tanítványok arcukra estek, és nagyon megijedtek. 7. És odament Jahósua, és megérintve őket mondta: Keljete föl és ne féljete! 8. Szemüket fölemelve senkit sem láttak, kivéve magát Jahósuát egyedül. 9. És amikor lejöttek a hegyről megparancsolta nekik Jahósua, mondva: Senkinek se mondjátok el (ezt) a látomást, amíg az ember fia a halálból föltámasztatik. 10. És megkérdezték őt a tanítványok mondva: Miért mondják tehát az írástudók, hogy Élijáhunak kell eljönni elsőként? 11. Feelve pedig mondta: Élijáhu valóban eljön és helyreállít majd mindent. 12. De mondom nektek: Élijáhu már eljött, és nem vettek róla tudomást, hanem akaratuk szerint bántak (el) vele. Így kell majd az ember fiának is szenvedni általuk. 13. Akkor megértették a tanítványok, hogy bemeztető Jóhanánról beszélt nekik.

14. És elérkezve a tömeghez odament hozzá egy ember térdre esve előtte 15. és mondva: Uram, könyörülj a fiamon, mert holdkóros (epilepsziás) és rosszul van, ugyanis sokszor esik tűzbe és sokszor vízbe. 16. És odavitem őt tanítványaidhoz, és nem voltak képesek őt gyógyítani. 17. Feelve pedig Jahósua mondta: Ó, hitetlen és kificamodott nemzedék, meddig leszek veletek? Meddig tűrjelek titeket? Hozzátok őt nekem ide! 18. És megdorgálta őt Jahósua és kiment belőle a démon. És meggyógyított a gyermek attól az órától. 19. Akkor odamenve a tanítványok Jahósuához egyedül, mondva: Mi miért nem voltunk képesek kiűzni azt? 20. Mondja pedig nekik: Kishitűségeitek miatt. De ámen mondom nektek, ha hitetek lenne, mint egy mustármag, mondjátok majd ennek a hegynek: Menj innen oda, és elmegy majd, és semmi sem lesz lehetetlen nektek. 22. Amikor pedig összegyűltek Galileában mondta nekik Jahósua: Az ember fiának át kell adatnia az emberek kezébe, 23. és megölik majd őt, és a harmadik napon föltámasztatik. És nagyon szomorkodtak. 24. Amikor pedig elérkeztek Kefar-náhumba odajöttek a két-drahma szedők Kefához és mondták: A ti tanítótok nem teljesíti a két-drahmát? 25. mondja: Igen. És menve a házba megelőzte őt Jahósua mondva: Hogyan vélekedsz, Simon? A föld királyai

kiktől szednek vámot vagy adót? Fiaiktól vagy az idegenektől? 26. mondva pedig: Az idegenektől. Mondta pedig Jahósua: Ugyanis a fiak szabadok. 27. De hogy ne botránkoztassuk meg őket, elmenve a tengerre, vesd ki a horgot és az elsőként feljövő halat fogd, kinyitva a száját találni fogsz egy sztatérát (ezüstöt). Azt megfogva add nekik értem és érted.

18. Fejezet

1. Abban az órában odajöttek a tanítványok Jahósuához mondva: Ki tehát a nagyobb az egek királyságában? 2. És odahívva egy kisgyermeket, odaállította őt középre. 3. és mondta: Ámen mondom nektek: Ha nem fordultok meg és lesztek, mint a kisgyermekek, egyáltalán nem mentek be az egek királyságába. 4. Aki tehát meg fogja alázni magát, mint ez a kisgyermek, ez a nagyobb az egek királyságában. 5. És aki befogadna egy ilyen kisgyermeket nevemben, engem fogad be. 6. De aki csak egyet is törbe csalna ezek közül a bennem hívó kicsik közül, inkább használna neki, ha számárhajtotta malomkövet akasztanak nyaka köré és a tenger mélyébe süllyesztik. 7. Jaj, a világnak a botlások (tőr) miatt. Szükségszerű ugyanis, hogy botlások jöjjenek, mindazonáltal jaj az embernek, aki által a botlás jön. 8. Ha pedig kezed vagy lábad botlásra visz, vágd le azt és vedd el magadtól. Jobb neked csonkaként vagy sántán az életbe bemenni, mint két kézzel vagy két lábbal vettetni az örök tűzbe. 9. És ha a szemed botlásba visz téged, vágd ki azt és vedd el magadtól. Jobb neked félszeműként az életbe bemenni, mint két szemmel vettetni a Gé'hinnon tűzébe. 10. Vigyázzatok, ne vessetek meg egyet sem ezek közül a kicsik közül, mondom ugyanis nektek, hogy angyalaik az égben mindenkor látják az egekben lévő Atyám arcát. 12. Hogyan vélekedtek? Ha volna valami embernek száz juha és elveszik egy közülük, nemde hagyja a kilencvenkilencet a hegyeken, és elmenve keresi a kóborlót? 13. És ha úgy esik, hogy megtalálta azt, ámen mondom nektek, inkább örül azon, mint a kilencvenkilenc nem tévelygőn. 14. Így az égben lévő Atyám akarata sem az, hogy előle elveszen akárcsak egy ezek közül a kicsik közül.

15. Ha pedig vétkezik testvéred, menj, dorgáld meg őt egymásközt, egyedül. Ha meghallgat, megnyerted testvéredet. 16. Ha pedig nem hallgat meg, vigyél magaddal még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú száján állíttasson minden szó. 17. Ha pedig nem hallgatja meg őket, mond meg a gyülekezetnek. Ha pedig a gyülekezetet sem hallgatja meg, legyen előtted, mint a pogány és a vámos. 18. Ámen mondom nektek, amit megkötnétek a földön, kötve lesz az égben, és amit megoldotok a földön, oldva lesz az égben. 19. [Ámen] ismét mondom nektek: ha kettő megegyezésben volna közületek a földön minden dolog felől, amit kérnének, meglesz nekik, az egekben lévő Atyámtól. 20. Ahol ugyanis ketten vagy hárman nevemben összegyülekezve vannak, ott vagyok közöttük.

21. Akkor odamenve Kefa mondta [neki]: Hányszor fog vétkezni ellenem testvérem, hogy elengedjem neki? Még hétszer is? 22. Mondja neki Jahósua: Nem azt mondom, hogy hétszer, hanem hetvenszer hétszer. 23. Ezért hasonlónak tétetted az egek királysága egy királyhoz, aki el akarta számoltatni szolgálait. 24. Amikor pedig elkezdett elszámolni, elővezettetett egy neki tízezer tálentummal adós. 25. Nem volt képes pedig megadni, megparancsolta az úr, hogy adják el őt, az asszonyt, a gyerekeket, és mindenét, amije csak van és törlesszen. 26. Leborulva tehát a szolga hódolt neki mondva: Légy nagylelkű hozzám, és mindent megadok majd neked! 27. Könnyőreletről indulva pedig az úr a szolga iránt szabadon bocsátotta őt, és a kölcsönt elengedte neki. 28. Kijöve pedig az a szolga talált egyet a szolgatársai közül, aki adós volt neki száz dénárral, és megragadva őt

fojtogatta mondva: Add meg, amivel tartozol! 29. Leborulva tehát a szolgatársa kérte őt mondva: Légy nagylelkű hozzám, és megadom majd neked! 30. De nem akarta, hanem elmenve bevetette őt a börtönbe, amíg visszafizeti a tartozást. 31. Látva tehát a szolgatársai a történeteket, nagyon elszomorodtak, és elmenve kifejtettek uruknak mindent, ami történt. 32. Akkor magához hívva őt az ő ura mondja neki: Gonosz szolgál, minden tartozásodat elengedtem neked, mert kértél engem. 33. Nem kellett volna neked is elengedni szolgatársadnak, amint én is elengedtem neked? 34. És megharagudva az ura, átadta őt kínvallatóknak (börtönőr), amíg minden tartozását visszafizeti. 35. Égi Atyám is így fog tenni veletek, ha nem engedtek el szívetekből minden egyes testvéreteknek.

19. Fejezet

1. És történt, amikor befejezte Jahósua ezeket a beszédeket, elment Galileából, és Júdea vidékére ment, a Jordán túlsó partjára. 2. És nagy tömeg követte őt, és meggyógyította őket ott. 3. És odajöttek hozzá a Farizeusok, próbára téve őt és mondva: Szabad elbocsátani az asszonyt bármi okból? 4. Felelve pedig mondta: Nem olvastátok, hogy a Teremtő kezdettől férfivá és asszonnyá tette őket? 5. és mondta: *„Ezért elhagyja az ember az apát és az anyát és hozzátapasztatik majd asszonyához, és lesz a kettő egy hústestté.”* 6. Úgyhogy többé nem kettő, hanem egy hústest. Amit tehát az Isten közös igába fogott, ember ne váltsa el. 7. Mondják neki: Hogy van tehát, hogy Mosé megparancsolta, hogy válási iratot (levelet) adjunk át, és hogy elbocsássuk? 8. Mondja nekik, hogy: Mosé keményszívűségetekre nézve engedte meg nektek, hogy elbocsássátok feleségeiteket, de kezdettől nem így történt. 9. Mondom pedig nektek, hogy aki elbocsátaná feleségét, nem parázناسág miatt, és mással házasságot tör. 10. Mondják neki a tanítványok: Ha így van az ember dolga a feleséggel, nem hasznos megházasodni. 11. De mondta nekik: Nem mindnyájan fogadják be a beszédet, hanem akinek megadatott. 12. Vannak ugyanis eunuchok, akik az anyaméhtől így születtek, és vannak eunuchok, akik eunuchhá tették az emberek által, és vannak eunuchok, akik eunuchhá tették magukat az egek királyságáért. Aki képes befogadni, fogadja be!

13. Akkor odavitték gyermekeket, hogy a kezeket tegye rájuk és imádkozzon. A tanítványok pedig megfeddték őket. 14. Jahósua pedig mondta: Hagyjátok a gyermekeket, és ne akadályozzátok őket hozzám jönni, ugyanis ilyeneké az egek királysága. 15. És a kezeket rájuk téve elment onnan.

16. És íme, odamenve egy hozzá mondta: Tanító, mi jót tegyek, hogy örök életet birtokoljak? 17. Mondta pedig neki: Miért engem kérdezel a jó felől? Egy a jó. Ha pedig be akarsz menni az életbe, tartsd meg a parancsokat. 18. Mondja neki: Melyeket? Jahósua pedig mondta: A „ne ölj, ne törj házasságot, ne lopj, ne tanúskodj hamisan, 19. tiszteld az atyát és anyát, és szeresd felebarátod, mint magadat.” 20. Mondja neki az ifjú: Ezeket mind megőriztem. Mi hiányzik még? 21. Mondta neki Jahósua: Ha teljes akarsz lenni, menj, és add el a vagyont és add a szegényeknek, és kincseket birtokolsz majd az egekben, és gyere, kövess engem! 22. Meghallva pedig az ifjú [ezt] a beszédet, megszorodva elment, ugyanis nagy vagyona volt. 23. Jahósua pedig mondta tanítványainak: Ámen mondom nektek, a gazdag nehezen megy be az egek királyságába. 24. Ismét mondom nektek: Könnyebb tevéként (arám: kötélként) a tű lyukán keresztül bemenni, mint gazdagként az Isten királyságába. 25. Meghallva pedig a tanítványok, nagyon megdöbbenek, mondva: Következésképpen ki képes megmentetni? 26. Rájuk tekintve Jahósua mondta: Az embereknél ez lehetetlen, de az Istennél mindenek lehetségesek. 27. Akkor felelve Kefa mondta neki: Íme, mi elhagytunk mindent és követtünk téged.

Következésképpen mi lesz nekünk? 28. Jahósua pedig mondta nekik: Ámen mondom nektek, hogy ti, az engem követők - az újjáteremtésben, amikor az ember fia a dicsőségének trónjára ül - ti is tizenkét trónra ültök, ítélve Jiszráel tizenkét törzsét. 29. És bárki, aki elhagyott házakat, vagy testvéreket, vagy nővéreket, vagy atyát, vagy anyát, vagy gyermekeket, vagy földeket az én nevéért, sokszorosát fogja kapni, és az örök életet örökli majd. 30. Sok első azonban utolsók lesznek, és az utolsók elsők.

20. Fejezet

1. Hasonló ugyanis az egek királysága egy házigazda emberhez, aki kora reggel kiment munkásokat felfogadni a szőlőjébe. 2. Megegyezve pedig a munkásokkal egy napi dénárban, elküldte őket szőlőjébe. 3. És kijőve három óra körül meglátott másokat, a piactéren tétlenül állókat. 4. És azoknak is mondta: Menjetek ti is a szőlőmbe, és ami igazságos lenne, megadom nektek. 5. Elmentek pedig. Ismét kijőve hat és kilenc óra körül hasonlóképpen tett. 6. De tizenegy körül kijőve más álldogálókat is talált, és mondja nekik: Mit álldogáltok itt egész nap haszontalanul? 7. Mondják neki: Mert senki sem bérelt föl minket. Mondja nekik: Menjetek ti is a szőlőmbe! 8. Amikor pedig este lett, mondja a szőlő ura intézőjének: Hívd a munkásokat és add meg a bért, elkezdve az utolsóktól az elsőig. 9. Eljőve pedig a tizenegy óra körüliek elvették az egy dénárt. 10. És eljőve az előbbieket azt vélték, többet kapnak majd. És ők is egy dénárt kaptak. 11. Megkapva pedig zúgolódtak a házigazda ellen. 12. mondva: Azok az utolsók egy órát csináltak, és velünk, a nappal és hőség terhének hordozóival egyenlővé tetted őket. 13. De felelt egynek közülük, és mondta: Barátom, nem károsítottalak téged. Nemde egy dénárban egyeztél meg velem? 14. Vedd fel és menj! Akarok pedig ennek az utolsóknak adni, mint neked. 15. Nem szabad nekem, ahogy akarok tenni az sajátommal? Vagy szemed (azért) gonosz (kapzsi), mert én jó vagyok? 16. Így lesznek az utolsók elsők, és az elsők utolsók.

17. Készülve pedig Jahósua, hogy fölmenjen Jeruzsálembe, magával vitte a tizenkettő [tanítványokat] egyedül, és az úton mondta nekik: 18. Íme, fölme gyünk Jeruzsálembe, és az ember fia átadatik a főpapoknak és az írástudóknak, és elítéli őt [halálra]. 19. És átadják majd őt a nemzeteknek (pogányok) megcsúfolásra, és megostorozásra, és megfeszítésre, és a harmadik napon föltámasztatik majd. 20. Akkor odament hozzá a Zebedeus fiainak anyja fiaival leborulva, és kérve valamit tőle. 21. Feelve pedig mondta neki: Mit akarsz? Mondja neki: Mondd, hogy üljön két fiam, az egyik a jobboldalod, a másik a baloldali királyságodban! 22. Feelve pedig Jahósua mondta: Nem tudjátok, mit kértek. Képesek vagytok kiinni a poharat, amit nekem kell kiinni? Mondják neki: Képesek vagyunk. 23. Mondja nekik: Poharamat valóban kiisszátok majd, de hogy ki ül jobboldalon vagy baloldalon, nem az én dolgom megadni, hanem akiknek Atyám által elkészítettet. 24. És meghallva a tíz méltatlankodott a két testvérré. 25. Jahósua pedig magához hívva őket mondta: Tudjátok, hogy a nemzetek főemberei zsarnokoskodnak rajtuk, és nagyok hatalmaskodnak rajtuk. 26. Nem így van (legyen) köztetek. Hanem, aki köztetek nagy akar lenni, felszolgáltató legyen, 27. és aki első akar lenni köztetek, rabszolgáltató legyen! 28. Úgy, ahogy az emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy szolgáljon, és hogy lelkét (életét) adja váltságdíjul sokakért.

29. És Jerikóból való kimenetelükkor nagy tömeg követte őket. 30. És íme, két vak az út mellett ülve, meghallva, hogy Jahósua elmegy, fölkiáltottak mondva: Uram, könyörülj rajtunk, Dávid fia! 31. A tömeg azonban megfeddte őket, hogy hallgassanak. De még inkább kiáltoztak, mondva: Uram, könyörülj rajtunk, Dávid fia! 32. És megállva Jahósua odahívta őket és mondta: Mit akartok, hogy cselekedjem nektek? 33. Mondták neki: Uram,

hogy megnyíljanak a szemeink! 34. Könyörületre indulva pedig Jahósua megérintette szemeiket, és azonnal föltekintettek és követték őt.

21. Fejezet

1. És amikor közeledtek Jeruzsálembe és Betfagéba mentek, az Olajfák hegyére, akkor elküldött Jahósua két tanítványt 2. mondva nekik: Menjetek a veletek szemben lévő faluba, és azonnal találni fogtok egy kikötözött szamarat és egy csikót vele. Eloldva vezessétek hozzám! 3. És ha mondana valaki valamit nektek, válaszoljátok, hogy: Az úrnak van rá szüksége. Azonnal pedig elküldi majd őket. 4. Ez pedig történt, hogy beteljesítették a próféta által mondott beszéd: 5. *„Mondjátok Sion lányának, íme, királyod jön hozzád, szelíden és szamárra szállva és igavonó hím csikóján.”* 6. Elmenve a tanítványok meg is tették, amit Jahósua rájuk bízott. 7. Odavezették a szamarat és a csikót, és ruhákat tettek azokra, és ráült azokra. 8. A hatalmas tömeg pedig a saját ruháit az útra (terítették), mások pedig ágakat vágtak a fákról, és leterítették az útra. 9. A tömeg pedig előtte ment, és a követők kiáltottak, mondva: *Hozsánna Dávid fiának! Áldott, aki JHVH nevében jön! Hozsánna a magasságban!* 10. És amikor bement Jeruzsálembe, fölbolydult az egész város, mondva: Ki ez? 11. A tömegek pedig mondták: Ez a Galilea Necáretéből való próféta, Jahósua. 12. És bement Jahósua a Templomba, és kidobta mind a Templomban lévő eladókat és vásárlókat, és a pénzváltók asztalait felborította, és a galambárosok székeit, 13. és mondja nekik: Megíratott *„Házam imádság házaként fog neveztetni, de ti rablók barlangjává teszitek.* 14. És odamentek hozzá vakok és sánták a Templomban, és meggyógyította őket. 15. Meglátva pedig a főpapok és írástudók a csodálatos tetteket, amiket cselekedett, és a Templomban kiáltó gyermekeket, akik mondják is: *Hozsánna a Dávid fiának, méltatlankodtak* 16. és mondták neki: Hallod, hogy azok mit mondanak? Jahósua pedig mondja: Igen. Sohasem olvastátok, hogy *„Kisededek és csecsszopók szájából készítettél dicséretet?”* 17. És otthagya őket kiment a városon kívülre Betániába, és ott éjszakázott.

18. Kora reggel pedig visszatérve a városba megéhezett. 19. És meglátva egy fügefát az úton, odament hozzá és semmit sem talált azon, kivéve leveleket, és mondja neki: Soha többé ne legyen gyümölcs rajtad örökre! És kiszárított a fügefa azonnal. 20. És meglátva a tanítványok csodálkoztak mondva: Hogyan szárított ki azonnal a fügefa? 21. Felelve pedig Jahósua mondta nekik: Ámen mondom nektek, ha lenne hitetek és nem kételkednétek, nem csak a fügefával fogjátok tenni, hanemha ennek a hegynek is mondjátok: Kelj fel és dobassál a tengerbe, meglesz. 22. És mindeneket, amiket csak hívóként kérnétek imádságban, megkapnátok. 23. És amikor a Templomba ment, odajöttek hozzá tanítása közben a főpapok és a nép vénei, mondva: Milyen hatalommal teszed ezeket? És ki adta neked ezt a hatalmat? 24. Válaszolva [pedig] Jahósua mondta nekik: Kérdezni fogok tőletek én is egy dolgot, amit ha megmondotok nekem, én is megmondom, milyen hatalommal teszem ezeket. 25. Jóhanán bemerítése honnan volt? Az égből vagy emberektől? Tanakodtak pedig magukban mondva: Ha azt mondjuk: az égből, azt mondja majd nekünk: akkor tehát miért nem hittetek neki? 26. Ha azonban mondjuk: emberektől, félünk a tömegtől, ugyanis mind prófétának tartják Jóhanánt. 27. És felelve Jahósuának mondták: Nem tudjuk. Mondta nekik ő is: Én sem mondom meg, milyen hatalommal teszem ezeket. 28. De hogyan vélekedtek? Egy embernek volt két fia. Odamenve az elsőhöz mondta: Gyermekelem, menj el ma és dolgozz a szőlőskertemben! 29. Az pedig felelve, mondta: Én, uram! És nem ment el. 30. Odament pedig a másodikhoz hasonlóképpen mondta: Az pedig felelve, mondta: Nem akarok! De aztán megbánva elment. 31. A kettő közül ki cselekedte meg apja akaratát? Mondják: Az utóbbi. Mondja

nekik Jahósua: Ámen mondom nektek, hogy a vámosok és kéjnök előbb mennek be nálatok az Isten királyságába. 32. Eljött ugyanis Jóhanán az igazságosság útján, és nem hittetek neki. De a vámosok és kéjnök hittek neki. Ti azonban ezt látva sem gondoltátok meg, (hogy) végre higgyetek neki. 33. Halljatok egy másik példázatot. Volt egy házigazda ember, aki szőlőt ültetett, és sövényvel vette körül, és szőlőprést ástott benne, és őrtornyot épített, és földműveseknek adta bérbe és elutazott. 34. Amikor pedig a gyümölcs ideje jött, elküldte szolgálait a földművesekhez, hogy elvigyék gyümölcsseit. 35. És fogva a földművesek szolgálait, kit megvertek, kit pedig megölték, kit pedig megköveztek. 36. Ismét elküldött más szolgálait, az előzőnél többeket, és velük ugyanazt tették. 37. Végül pedig elküldte hozzájuk a fiát mondván: Megbecsülik majd fiamat. 38. De a földművesek meglátva a fiút, mondták magukban: Ez az örökös. Gyertek, öljük meg őt, és birtokoljuk az örökségét! 39. És megfogva őt kidobták a szőlőn kívülre, és megölték. 40. Amikor tehát eljön a szőlő ura, mit fog tenni azokkal a szőlőművesekkel? 41. Mondják neki: A gonoszokat gonoszságuknak megfelelően elpusztítja, és a szőlőt kiadja más földműveseknek, akik majd időben megadják neki a gyümölcsöket. 42. Mondja nekik Jahósua: Sohasem olvastátok az írásokban: „*A kő, amit félredobtak az építők, ez lett a sarok fejevé. JHVH-tól lett ez így, és csodálatos szemeinkben*”? 43. Ezért mondom nektek, hogy el fog vétetni töletek az Isten királysága, és átadatik a nemzeteknek (pogányoknak), akik meghozzák gyümölcsüket. 44. [És az erre a kőre eső összetöretik majd. Akire pedig ez a kő esne, összezúzza majd őt.] 45. És meghallva a főpapok és Farizeusok a példázatait, megértették, hogy róluk mondja. 46. És kívánták őt elfogni, (de) féltek a tömegetől, mivel prófétának ítélték.

22. Fejezet

1. És felelve Jahósua ismét példázatokban szólt nekik mondván: 2. Hasonlóvá tétetett az egek királysága egy király emberhez, aki lakodalmat készített fiának. 3. És elküldte szolgálait, hogy hívják a meghívottakat a lakodalomba, és nem akartak eljönni. 4. Ismét elküldött más szolgálait mondván: Mondjátok a meghívottaknak: Íme, az ebédet elkészítettem, és bikáim és a hizlalt állatok leölve, és minden kész. Gyertek a lakodalomba! 5. De nem törődve vele elmentek, egyik a saját mezőjébe, másik pedig az üzletébe. 6. A többiek pedig megragadva bántalmazták, és megölték szolgálait. 7. A király pedig megharagudott, és elküldve seregeit elpusztította azokat a gyilkosokat, és városukat fölégette. 8. Akkor mondja a szolgálainak: A lakodalom ugyan készen van, de a meghívottak nem voltak méltók. 9. Menjetek tehát az utak kereszteződéséhez, és akiket csak találjátok, hívjátok a lakodalomba. 10. És kimenne azok a szolgálak az utakra összeszedtek mindenkit, akit találtak, gonoszokat is és jókat. És betelt a lakodalmas ház asztalhoz ülőkkel. 11. Bemenne pedig a király, hogy megnézzé az asztalhoz ülőket, meglátott ott egy embert, akinek nem volt lakodalmi ruhája. 12. És mondja neki: Barátom, hogyan jöttél be ide, hogy nincs lakodalmi ruhád? Az pedig hallgatott. 13. Akkor a király mondta a felszolgálóknak: Megkötözve kezeit és lábait dobjátok ki őt a külső sötétségbe. Ott lesz sírás és fogak csikorgatása. 14. Sokan vannak ugyanis az elhívottak, de kevesen a választottak.

15. Akkor elmenve a Farizeusok határozatot fogadtak el, hogy csapdába ejtik őt beszédében. 16. És elküldték hozzá tanítványaikat a Heródes-pártiakkal, mondván: Tudjuk, hogy igaz vagy, és az Isten útját az igazságnak megfelelően tanítod, és nem törödsz senkivel, ugyanis nem nézel az emberek személyére. 17. Mondd meg tehát nekünk, hogyan vélekedsz? Szabad adót adni a Császárnak vagy nem? 18. Ismerve pedig Jahósua gonoszságukat, mondta: Mit próbálgattok, képmutatók? 19. Mutassatok nekem egy

adópénzt! Azok pedig átadtak neki egy dénárt. 20. És mondja nekik: Kié ez a képmás és a fölirat? 21. mondják: A Császáré. Akkor mondja nekik: Adjátok tehát oda a Császáré a Császárnak, és az Istenét az Istennek! 22. És meghallva csodálkoztak, és otthagya őt elmentek.

23. Aznap odajöttek hozzá a Szadduceusok, akik azt mondják nincs feltámadás, és megkérdezték őt, 24. mondva: Tanító, Mosé mondta: „*Ha valaki meghalt, és nem volt gyermeke, vegye feleségül asszonyát a testvére, és támasszon magot testvérenek.*” 25. Volt pedig minálunk hét testvér. És az első megházasodva bevégezte, és mag nélkül hagyta hátra asszonyát testvérenek. 26. Hasonlóan a második, és a harmadik, egészen a hétig. 27. Mindezek végén pedig meghalt az asszony. 28. Föltámadáskor kié lesz a hét közül az asszony? Ugyanis mindegyikük birtokolta őt. 29. Feelve pedig Jahósua mondta nekik: Tévelyegtek nem ismerve az írásokat, sem pedig az Isten hatalmát. 30. A föltámadásban ugyanis sem nem házasodnak, sem nem mennek férjhez, hanem mint az angyalok az égben, úgy vannak. 31. A halottak föltámadásáról pedig nem olvastátok az Isten által nektek mondottakat, mondva: 32. „*Én vagyok Ábrahám Istene, Jichák Istene és Jákob Istene*”? Az Isten nem a halottaké, hanem az élőké. 33. És meghallva a tömegek megdöbbentek tanításán.

34. A Farizeusok pedig meghallva, hogy elhallgattatta a Szadduceusokat, összegyülekeztek nála. 35. És kérdést intézett hozzá közülük egy törvénytudó, próbára téve őt. 36. Tanító, melyik parancs a Nagy a törvényben? 37. Mondta pedig neki: „*Szeresd JHVH-t, Istenedet teljes szíveddel, teljes lelkeddel, és teljes értelmekkel!*” 38. Ez a Nagy és első parancsolat. 39. A második hasonló ehhez: „*Szeresd a közelállót, mint magadat!*” 40. Ebben a kettő parancsolatban az egész Tan (Tóra) fel van függesztve, és a próféták. 41. Amikor pedig összegyülekeztek a Farizeusok, megkérdezte őket Jahósua 42. mondva: Hogyan vélekedtek a Felkentről? Kinek a fia? Mondják neki: Dávidé. 43. Mondja nekik: Hogy van tehát, hogy szellemben Dávid úrként nevezi őt mondva: 44. „*Mondta JHVH uramnak, ülj jobbam felől, míg csak helyezem ellenségeidet lábaid alá*”? 45. Ha tehát Dávid úrként nevezi őt, hogyan a fia? 46. És senki sem volt képes felelni neki egy szót, sem nem merészelte megkérdezni őt attól a naptól többé.

23. Fejezet

1. Akkor Jahósua szólt a tömegnek és tanítványainak 2. mondva: Mosé katedráira ültek az Írástudók és a Farizeusok. 3. Mindent tehát, amit csak mondanának nektek, tegyétek és őrizzétek meg, de tetteik szerint ne cselekedjétek, ugyanis mondják, és nem teszik. 4. Nehéz terheket kötöznek össze és ráteszik az emberek vállaira, de maguk ujjakkal nem akarják mozdítani azokat. 5. Minden tettüket ugyanis az emberek bámulata miatt teszik. Kiszélesítik ugyanis imaszíjaikat (tfilin) és megnagyobbítják a szemlélőrojtokat (cicit), 6. kedvelik pedig az első helyet a lakomákon, és az első székeket a zsinagógákban 7. és a köszöntéseket a tereken, és hogy Rabbinak neveztetnek az emberek által. 8. De ti ne neveztessetek Rabbinak, ugyanis nektek egy Tanítótok van, mind pedig testvérek vagytok. 9. És atyátoknak se neveztetek meg (senkit) a földön, ugyanis nektek van egy égi Atyátok. 10. Se vezetőknél ne neveztessetek, mert egy vezetőtok van, a Felkent. 11. A nagyobb pedig nálatok a felszolgálótok lesz (legyen). 12. Aki pedig fölmagasztalja magát, alacsonnyá lesz, és aki meg fogja alázni magát, fölmagasztaltatik. 13. De jaj nektek, Írástudók és képmutató Farizeusok, mert bezárjátok az eget királyságát az emberek előtt. Ti ugyanis nem mentek be, és a bemenőket sem hagyjátok bemenni. 14. [De jaj nektek, Írástudók és képmutató Farizeusok, mert föleszitek az özvegyek házáat, és színlelve

hosszan imádkoztok. Ezért az ítéletek nyomorúsága is hosszabb lesz.] 15. Jaj nektek, Írástudók és képmutató Farizeusok, mert bejárjátok a tengert és a szárazat, hogy egyet prozelitává tegyetek, és amikor megvan, a Gé'hinnon fiává teszitek őt, kétszer inkább nálatok. 16. Jaj nektek, vak vezetők, akik mondjátok: Aki a Templomra esküdne, semmi, de aki a Templom aranyára esküdne, tartozik. 17. Ostobák és vakok, mi nagyobb, az arany, vagy az aranyat megszentelő Templom? 18. És aki az oltárra esküdne, semmi, de aki az azon lévő áldozati ajándéokra esküdne, tartozik. 19. Vakok, ugyanis mi nagyobb, az áldozati ajándék vagy az áldozati ajándékot megszentelő oltár? 20. Az oltárra esküdő esküszik az abban lévőkre, és mindarra, ami rajta van. 21. És a Templomra esküdő esküszik az abban levőre és az abban lakóra. 22. És az égre esküdő az Isten trónjára esküszik és a rajta ülőre. 23. Jaj nektek, Írástudók és képmutató Farizeusok, hogy tizedként adjátok a mentát, a kaprot és a köményt, és elhagytátok a Tan (Tóra) nehezebbjeit: az ítéletet, az irgalmat és a hitet. Ezeket kellett volna csinálni, és azokat sem elhagyni! 24. Vak vezetők, akik a borsúnyogot kiszűritek, de akik a tevét elnyelitek. 25. Jaj nektek, Írástudók és képmutató Farizeusok, mert megtisztítjátok a pohár és a tányér külső részét, de belül tele vannak rablással és mértéktelenséggel. 26. Vak Farizeus, tisztítsd meg először a pohár [és a tányér] belsejét, hogy legyen annak külseje is tiszta! 27. Jaj nektek, Írástudók és képmutató Farizeusok, mert hasonlóak vagytok a kimeszelt sírokhoz, amik ugyan kívül ékeseknek látszódnak, de belül tele vannak halottak csontjaival és minden tisztátalansággal. 28. Így ti is, az emberek előtt igazaknak látszódtok, de belül teli vagytok képmutatással és törvénytelenességgel. 29. Jaj nektek, Írástudók és képmutató Farizeusok, mert építitek a próféták sírjait és ékesítitek az igazak síremlékeit, 30. és mondjátok: Ha atyáink idejében lettünk volna, nem lettünk volna részestársaik a próféták vérében. 31. Ígyhát magatok ellen tanúskodtok, hogy fiai vagytok a próféták gyilkosainak. 32. Ti is töltsétek be atyáitok mértékét! 33. Kígyók, viperák utódai, hogyan menekülnétek meg a Gé'hinnon ítéletétől? 34. Ezért íme, én prófétákat, bölcseket és írástudókat küldök hozzátok. Közülük meggyilkoltok majd és keresztre feszítetek majd, és közülük megostoroztok majd zsinagógáitokban, és üldöztök majd városról városra. 35. Úgyhogy rátok jön majd minden igaz vér, amely kiontatott a földön Ábelnek, az igaznak véréből Zakarjáhu [a Barakiás fiának] véreig, akit megöltetek a Templom és az oltár között. 36. Ámen mondom nektek, eljönnek majd mindezek erre a nemzedékre. 37. Jeruzsálem, Jeruzsálem, prófétákat megölő és a tehozzád küldötteket megkövező, hányszor akartam összegyűjteni gyermekeidet, ahogyan a tyúk összegyűjti kiscsibéit szárnyai alá, és nem akartátok. 38. Íme, elhagyatik nektek a házatok. 39. Mondom ugyanis nektek, egyáltalán nem láttok mostantól majd, amíg nem mondanátok: „Áldott az Eljövő, JHVH nevében!”

24. Fejezet

1. És kijöve Jahósua a Templomból eltávozott, és odajöttek a tanítványai, hogy megmutassák neki a Templom épületeit. 2. De feelve mondta nekik: Csak nem ezeket nézitek? Ámen mondom nektek, egyáltalán nem hagyatik itt kő kövön, ami nem romboltatik majd le. 3. Amikor pedig az Olajfák Hegyén ült, odajöttek hozzá a tanítványok egyedül, mondván: Mondd meg nekünk, mikor lesznek ezek, és mi a te eljöveteled és a kor beteljesedésének jele! 4. És feelve Jahósua mondta nekik: Óvakodjatok, nehogy valaki megtévesszen titeket! 5. Sokan jönnek ugyanis nevemben mondván: Én vagyok a Felkent. És sokakat megtévessztenek majd. 6. Háborúkról és háborúk híreiről kell majd hallanotok. Figyeljete, ne rémüldözzetek! Meg kell ugyanis lenniük, hanem még nem ez a vég. 7. Fölkel ugyanis nemzet nemzet ellen, és királyság királyság ellen, és éhínségek és földrengések lesznek mindenfelé. 8. Mindez a szülési fájdalmak kezdete. 9. Akkor átadnak majd szorongattatásra, és megölnék majd titeket, és gyűlöletesek lesztek minden nemzet

által nevéért. 10. És akkor sokan megbotránkoznak majd, és átadják majd egymást, és meggyűlölik majd egymást. 11. És sok hamispróféta kel fel, és megtévesztenek majd sokakat. 12. És a törvénytelenység sokasodása miatt kihül majd sokak szeretete, 13. de a végig kitartó, ez meg fog mentetni. 14. És a királyságnak ez az örömhíre fog hirdettetni az egész lakott földön minden nemzetnek tanúságra, és akkor fog eljönni a vég. 15. Amikor tehát látjátok a pusztítás utálatosságát, amely megmondott Dániel, a próféta által, mint a szent helyen állót, - az olvasó értse - 16. akkor a Júdeában levők fussanak a hegyekre, 17. a háztetőn (lévő) ne jöjjön le elvinni valamit házából, 18. és a mezőn (levő) ne forduljon hátra elvinni ruháit! 19. De jaj a várandósoknak és a szoptatóknak azokban a napokban. 20. Imádkozzatok pedig, hogy menekülésetek ne télen legyen, se Sabbatkor. 21. Ugyanis (olyan) nagy nyomorúság lesz, amilyen nem történt a világ kezdetétől mostanáig, és semmiképpen nem is lesz. 22. És ha nem rövidíttetnek meg azok a napok, nem menekülne meg semmilyen hústest. De a választottakért megrövidíttetnek azok a napok. 23. Akkor, ha valaki nektek mondja: Íme, itt a felkent, vagy ott, ne higgyétek el. 24. Hamisfelkentek támadnak ugyanis és hamispróféták, és nagy jeleket és csodákat fognak adni, úgyhogy ha lehetséges a választottakat is megtéveszték. 25. Íme, előre megmondtam nektek. 26. Ha tehát mondják nektek: Íme, a pusztában van, ne menjetek ki! Íme, a belső szobákban (éléstárakban), ne higgyétek! 27. Ahogy ugyanis keletről villám jön ki és nyugatig láttatik, így lesz az ember fiának eljövetele. 28. Ahol a holttest lenne, ott gyűlnek össze a keselyűk. 29. Azonnal pedig azon napok szorongattatása után a Nap elsötétedik majd, és a Hold nem fogja adni fényességét, és a csillagok lehullanak majd az égről, és az egek erői megrendíttetnek. 30. És akkor föltűnik majd az ember fiának a jele az égben, és akkor mellüket verik majd a föld néptörzsei mind, és meglátják majd az ember fiát eljövve az ég felhőin sok hatalommal és dicsőséggel. 31. És elküldi majd angyalait nagy harsonával (sófárral), és összegyűjtik majd választottait a négy irányból, az egek egyik határától a másikig. 32. Tanuljátok ki pedig a fügefától a példázatot! Amikor már ága zsendülővé válik és leveleket hajt, felismeritek, hogy közel a nyár. 33. Így ti is, amikor látjátok mindezeket, felismeritek, hogy közel van az, ajtóknak. 34. Ámen mondom nektek, hogy semmiképpen nem múlik el ez a nemzedék, amíg mindezek meglesznek. 35. Az ég és a föld el fog múlni, de szavaim semmiképpen sem múlnak el. 36. Arról a napról és óráról pedig senki sem tud, sem az egek angyalai, sem a fiú, hanem csak az Atya egyedül. 37. Úgy ugyanis amint Noé napjaiban, úgy lesz az ember fiának eljövetele. 38. Amint ugyanis [azokban] a napokban voltak a vízözön előtt, ettek és ittak, házasodtak és férjhez mentek, amely napig Noé bement a bárkába, 39. és nem tudtak semmit, amíg jött a vízözön és elvitt mindenkit, így lesz az ember fiának eljövetele. 40. Akkor ketten lesznek a mezőn, egy elvitetik, egy elhagyatik. 41. Két örlő nő a malomban, egy elvitetik, egy elhagyatik. 42. Virrasszatok tehát, mert nem tudjátok, melyik napon jön el uratok! 43. Azt pedig értsétek meg, ha tudná a házigazda, melyik őrváltás idején jön a tolvaj, fölkelt volna és nem engedte volna átfúrni a házát. 44. Ezért ti is legyetek készek, mert amely órában nem gondoljátok, az ember fia eljön. 45. Következésképpen ki a hűséges és okos szolga, akit háznépéhez állított az úr, hogy idejében kiadja nekik az ételt? 46. Áldott az a szolga, akit mikor ura eljön, így munkálkodva talál. 47. Ámen mondom nektek, hogy minden vagyona fölé állítja majd őt. 48. De ha ezt mondaná a rossz szolga szívében: Késik az uram, 49. és elkezdi verni szolgatársait, de eszik és iszik a részegesekkel, 50. eljön annak a szolganak az ura azon a napon, amelyen nem várja, és az órában, amelyet nem ismer, 51. és kettévágja majd őt, és sorsrészét a képmutatókhöz rendeli. Ott lesz sírás és fogak csikorgatása.

1. Akkor hasonlóvá tétetik majd az egek királysága tíz szűzhöz, akik lámpásaikat véve kimentek a vőlegénnyel való találkozásra. 2. Őt pedig ostoba volt és öt okos. 3. Az ostobák ugyanis, véve lámpásaikat, nem vettek magukhoz olajat. 4. De az okosok lámpásaikkal olajat vettek edényeikbe. 5. Késlekedve pedig a vőlegény, elálmosodtak mind és aludtak. 6. Az éjszaka közepén pedig kiáltás lett: Íme, a vőlegény, menjetek ki a találkozásra! 7. Akkor fölkeltek mind azok a szűzek, és rendbehozták lámpásaikat. 8. Az ostobák pedig mondták az értelmeseknek: Adjatok nekünk olajotokból, mert lámpásaink kialszanak! 9. Feleltek pedig az okosok mondva: Nehogy egyáltalán ne legyen elég nekünk és nektek. Menjetek inkább az eladókhöz, és vásároljatok magatoknak. 10. Amíg ők elmentek a vásárlásra, jött a vőlegény, és a készek bementek vele a lakodalomba, és bezáratott a kapu. 11. Végül pedig megjöttek a többi szűzek is mondva: Uram, uram, nyisd ki nekünk! 12. De felelve mondta: Amen mondom nektek, nem ismerlek titeket. 13. Virrasszatok tehát, mert nem tudjátok sem a napot, sem az órát. 14. Úgy van ugyanis, mint ahogy egy ember elutazva hívta saját szolgálit és átadta nekik vagyonát, 15. és az egyiknek öt talentumot adott, a másiknak pedig kettőt, a másiknak egyet, mindegyiknek egyéni képessége szerint, és elutazott. Azonnal 16. menve, aki öt talentumot kapott, munkálkodott azon, és nyert másik öt talentumot. 17. Hasonlóképpen, aki kettőt, nyert másik kettőt. 18. De aki egyet kapott, elmenve elásta a földbe és elrejtette urának ezüstjét. 19. Sok idő múlva pedig jön azon szolgálk ura, és elszámolást készít velük. 20. És odamenve ahhoz, aki öt talentumot kapott, átadott másik öt talentumot mondva: Uram, öt talentumot adtál át nekem. Íme, másik öt talentumot nyertem. 21. Mondta neki ura: Helyes, jó és hű szolga, a kevésen voltál hűséges, a sok fölé foglak helyezni téged. Menj be urad örömébe! 22. Odamenve pedig a két talentumos mondta: Uram, két talentumot adtál át nekem. Íme, másik két talentumot nyertem. 23. Mondta neki ura: Helyes, jó és hű szolga, a kevésen voltál hűséges, a sok fölé foglak helyezni téged. Menj be urad örömébe! 24. Odamenve pedig, aki egy talentumot kapott mondta: Uram, ismertelek téged, hogy kemény ember vagy, aratva, ahol nem vetettél, gyűjtve, ahol nem szórtál. 25. És félelmemben menve elrejtettem talentumodat a földbe. Íme, vedd át a tiédet! 26. Felelve pedig az ura, mondta neki: Gonosz és lusta szolga, tudtad, hogy aratok, ahol nem vettem, és gyűjtök, ahol nem szórtam? 27. A pénzváltóknak kellett volna tehát adnod ezüstjeimet, és eljőve visszakaphattam volna az enyémet kamattal. 28. Vegyétek tehát el tőle a talentumot és adjátok a tíz talentumot birtoklónak! 29. Akinek ugyanis van, teljes fog adatni és bővelkedni fog. De akinek nincs, amiye van is, el fog vétetni tőle. 30. És a haszontalan szolgát dobjátok ki a külső sötétségre. Ott lesz sírás és fogak csikorgatása.

31. Amikor pedig eljön az ember fia dicsőségében, és mind az angyalok vele, akkor dicsőségének trónjára fog ülni, 32. és összegyűjtetnek előtte mind a népek, és elválasztja majd őket egymástól úgy, ahogy a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől, 33. és állítja a juhokat jobbra felől, és a kecskéket bal felől. 34. Akkor mondja majd a Király a jobbra felől (levőknek): Gyertek, Atyám áldottai, örököljétek a világ kezdete óta nektek készített királyságot! 35. Éheztem ugyanis, és adtatok nekem enni, szomjaztam és megittattatok engem, idegen voltam és befogadtatok, 36. meztelen és felöltöztettetek, beteg voltam és meglátogattatok, fogságban voltam és eljöttetek hozzám. 37. Akkor felelnek majd neki az igazak mondva: Uram, mikor láttunk téged éhezve és megettünk, vagy szomjazva és megittattunk? 38. De mikor láttunk idegenként és befogadtunk, vagy meztelenként és felruháztunk? 39. De mikor láttunk betegként vagy fogságban és elmentünk hozzád? 40. És felelve a Király mondja majd nekik: Amen mondom nektek, amit csak megtettetek eggyel ezek közül az én legkisebb testvéreim közül, velem tettétek. 41. Akkor mondja majd a bal felől (levőknek): Távozzatok tőlem, átkozottak, a

Rágalmazónak és angyalainak készült örök tűzbe! 42. Éheztem ugyanis és nem adtak enni, [és] szomjaztam nem itattatok meg, 43. idegen voltam és nem fogadtatok be, meztelen és nem ruháztatok föl, beteg és fogságban és nem látogattatok meg. 44. Akkor felelnek ők is mondva: Uram, mikor láttunk éhezve, vagy szomjazva, vagy idegenként, vagy meztelenül, vagy betegen, vagy fogságban és nem szolgáltunk neked? 45. Akkor válaszol nekik mondva: Ámen mondom nektek, amit csak nem tettetek eggyel ezek közül a legkisebbek közül, velem nem tettétek. 46. És elmennek majd az örök büntetésre, az igazak pedig az örök életbe.

26. Fejezet

1. És történt, amikor befejezte Jahósua mindezeket a beszédeket, mondta tanítványainak: 2. Tudjátok, hogy két nap múlva Pészáh lesz, és az ember fia átadatik, hogy megfeszítsék. 3. Akkor összegyülekeztek a főpapok és a nép vénei a Kajafának nevezett főpap udvarában, 4. és tanácskoztak, hogy Jahósuát csellel elfogják és megölik. 5. Mondták pedig: Ne az ünnepen, hogy nehogy zavargás legyen a népben. 6. Amikor pedig Jahósua Betániában volt Simon, a leprás házában, 7. odament hozzá egy asszony, akinek drága olajnak alabástromedénye volt, és ráöntötte fejére, amikor az asztalnál volt. 8. Meglátva pedig a tanítványok méltatlankodtak mondva: Minek ez a pazarlás? 9. Eladhatta volna ugyanis sokért, és a szegényeknek adhatta volna. 10. Megtudva pedig Jahósua mondta nekik: Miért okoztok fáradságot az asszonynak? Ugyanis jól művelt velem. 11. Ugyanis szegények mindenkor lesznek veletek, én viszont nem mindenkor leszek. 12. Testemre öntve ugyanis ezt az olajat, a temetéshez készített elő engem. 13. Ámen mondom nektek, ahol csak hirdetnék ezen örömhírt az egész világon, ezt is elbeszéli majd az ő emlékezetére. 14. Akkor elment egy a tizenkettő közül, a Jahudának nevezett Karióthbelférfi a főpapokhoz, 15. mondva: Mit akartok nekem adni, és én átadom nektek őt? Azok pedig megállapítottak neki harminc ezüstöt. 16. És akkortól kereste a kedvező alkalmat, hogy átadja őt. 17. A kovásztalanok elején pedig odajöttek a tanítványok Jahósuához mondva: Hol akarod, hogy előkészítsük neked, hogy megedd a pészáhot? 18. Mondta pedig: Menjete be a városba egy bizonyos emberhez, és mondjátok neki: A Tanító mondja: Az időm közel van. Nálad csinálom a pészáhot tanítványaimmal. 19. És megtették a tanítványok, amit rendelt nekik Jahósua és előkészítették a pészáhot. 20. Amikor pedig este lett letelepedett a tizenkettővel. 21. És amikor ettek mondta: Ámen mondom nektek, hogy egy közületek el fog árulni engem. 22. És nagyon szomorkodva elkezdtek mondani neki, mind egyesével: Csak nem én vagyok, uram? 23. Feelve pedig mondta: Aki velem együtt mártja be kezét a tálba, ez fog elárulni engem. 24. Az ember fia ugyan elmegy, amint megíratott róla, de jaj annak az embernek, aki által az ember fia átadatik. Jobb lett volna annak az embernek, ha nem született volna meg. 25. Feelve pedig Jahuda, az őt eláruló, mondta: Csak nem én vagyok, Rabbi? Mondja pedig neki: Te mondtad. 26. Amikor pedig ők ettek, vette Jahósua a kenyeret és megáldva megtörte és átadva a tanítványoknak mondta: Vegyétek, egyétek, ez az én testem! 27. És fogva a poharat [és] hálát adva, nekik adta mondva: Igyatok ebből mindnyájan, 28. ugyanis ez az én vérem (mely) a Szövetségé, sokakért kiontva, a vétkek elengedésére. 29. De mondom nektek, egyáltalán nem iszom mostantól ebből a szőlőnek gyümölcséből, addig a napig, amíg azt újként iszom veletek Atyám királyságában. 30. És himnuszt énekelve kimentek az Olajfák Hegyére. 31. Akkor mondja nekik Jahósua: Ti mindannyian megbotránkoztok bennem ezen az éjszakán, megíratott ugyanis: „*Megverem a Pásztort, és szétszóratnak a nyáj juhait.*” 32. De feltámadásom után előttetek megyek majd Galileába. 33. De feelve Kefa mondta neki: Ha mind megbotránkoznak majd benned, én sohasem botránkozom meg. 34. Mondta neki Jahósua: Ámen mondom neked, hogy ezen az éjszakán, mielőtt a kakas

háromszol szólna, meg fogsz tagadni engem. 35. Mondja neki Kefa: Ha szükséges lenne veled meghalnom, akkor sem foglak megtagadni. Hasonlóan beszéltek mind a tanítványok is. 36. Akkor megy velük Jahósua arra a helyre, amelyet Getszémaninak hívnak, és mondja a tanítványoknak: Üljetek le ezen a helyen, amíg odamenve imádkozom. 37. És maga mellé vette Kefát és a két Zebedeus fiút, elkezdett szomorkodni és gyötrődni. 38. Akkor mondja nekik: Igen szomorú a lelkem halálig. Maradjatok itt és virrasszatok velem! 39. És előre menve egy keveset arcára esett imádkozva és mondva: Atyám, ha lehetséges, menjen el tőlem ez a pohár. Mindazonáltal ne, amint én akarom, hanem amint te. 40. És megy a tanítványokhoz és alva találja őket és mondja Kefának: Így nem voltatok képesek egy órát virrasztani velem? 41. Virrasszatok és imádkozzatok, hogy ne menjetek kísértésbe! A szellem ugyan buzgó, de a hústest gyenge. 42. Ismét, másodszor is elmenve imádkozott [mondva]: Atyám, ha nem lehetséges, hogy ez elmenjen, hogy ne innám azt, legyen meg akaratom! 43. És eljőve ismét alva találta őket, szemeik ugyanis el voltak nehezedve. 44. És otthagya őket ismét elmenve imádkozott harmadszor is ugyanazt szólva ismét. 45. Akkor jön és mondja nekik: Aludjatok tovább és nyugodjatok! Íme, elközeledett az óra és az ember fia átadatik a bűnösök kezébe. 46. Keljetek föl, menjünk! Íme, elközeledett, aki engem elárul. 47. És még ő beszélt, íme, Jahuda egy a tizenkettő közül jött nagy tömeggel, kardokkal és botokkal a főpapoktól és a nép véneitől. 48. Az áruló pedig jelet adott nekik mondva: Akit megcsókolok, ő az. Fogjátok el őt! 49. És azonnal odamenve Jahósuához mondta: Üdv, Rabbi! És megcsókolta őt. 50. Jahósua pedig mondta neki: Barátom, miért vagy itt? Akkor odamenve rávetették a kezeket Jahósuára és elfogták őt. 51. És íme, egy a Jahósuával levők közül kinyújtva a kezét, kirántotta a kardját és megütve a főpap szolgáját levágta fülét. 52. Akkor mondja neki Jahósua: Tedd vissza kardodat helyére, ugyanis minden kardot ragadó karddal fog elveszni. 53. Vagy úgy gondolod, nem tudnám kérni Atyámat, és állítana most nekem tizenkét légió angyalt? 54. De hogyan teljesíttetnek be az írások, hogy így kell lenni? 55. Abban az órában mondta Jahósua a tömegnek: Mint rablóra jöttetek ki, kardokkal és botokkal elfogni engem? Naponként a Templomban ültem tanítva és nem fogtatok el. 56. Ez pedig azért történt, hogy beteljesíttessenek a próféták írásai. Akkor a tanítványai mind otthagya őt elfutottak. 57. Megragadva pedig Jahósuát elvezették Kajafához, a főpaphoz, ahol az írástudók és a vének összegyülekeztek. 58. Kefa pedig követte őt távol[ból] a főpap udvaráig, és bemenne belülrre leült a (hivatali) szolgálakkal, hogy lássa a végét. 59. A főpapok pedig és az egész Szanhedrin hamis tanúságot kerestek Jahósuára ellen, hogy őt halálra adhassák, 60. és nem találtak, sokan jöttek pedig hamis tanúként. Végül pedig odamenve kettő 61. mondták: Ez azt mondta: képes vagyok, hogy eltöröljem Isten Templomát és három nap alatt fölépíteni. 62. És fölkelve a főpap mondta neki: Semmit sem felelsz? Mit vallanak ezek ellened? 63. Jahósua pedig hallgatott. És a főpap mondta neki: Esküre kényszerítelek téged az élő Istennel szembe, hogy mondd meg nekünk, ha te vagy a Felkent, az Isten fia! 64. Mondja neki Jahósua: Te mondtad. Azonfelül, mondom nektek, mostantól látni fogjátok az ember fiát ülve a Hatalmas jobbjára felől és eljövöként az ég felhőiben. 65. Akkor a főpap megszaggatta ruháit mondva: Káromolt! Mi szükségünk van tanúkra? Íme, most hallottátok a káromlást! 66. Mi látszik jónak nektek? Feelve pedig mondták: Méltó a halálra. 67. Akkor arcára köptek, öklükkel ütötték őt, vesszővel verve pedig 68. mondták: Prófétájl nekünk, Felkent! Ki üt téged? 69. Kefa pedig kívül ült az udvarban. És odament hozzá egy szolgálólány mondva: Te is a Galileai Jahósuával voltál! 70. De mindenki előtt tagadta mondva: Nem tudom, mit beszélsz. 71. Kimenve pedig a kapuba meglátta egy másik és odamondja: Ez a necáretbeli Jahósuával volt. 72. És ismét tagadta esküvel, hogy: Nem ismerem az embert. 73. Kevéssel azután pedig odamenve az ott álldogálók mondták Kefának: Valóban te is közülük vagy, ugyanis a tájszólásod (dialektusod) nyilvánvalóvá

tesz téged. 74. Akkor elkezdett átkozódni és esküdni, hogy: Nem ismerem az embert. És azonnal megszólalt a kakas. 75. És visszaemlékezett Kefa Jahósua által mondott beszédre, hogy: Mielőtt a kakas háromszor szólna, meg fogsz tagadni engem, és kijőve kívülre keservesen sírt.

27. Fejezet

1. Amikor pedig hajnal lett, határozatot fogadtak el mind a főpapok és a nép vénei Jahósua ellen, hogy halálra adják őt. 2. És megkötözve őt elvezették és átadták Pilátusnak, a helytartónak. 3. Akkor meglátva Jahuda, az őt eláruló, hogy elítéltetett, megbánva visszavitte a harminc ezüstöt a főpapoknak és véneknek 4. mondva: Vétkeztem, elárulva az igaz vért. De mondták neki: Mi közünk hozzá? A te dolgod. 5. És bedobva az ezüstöket a Templomba eltávozott, és elmenve fölakasztotta magát. 6. A főpapok pedig véve az ezüstöket mondták: Nem szabad bedobni azokat a templomi felajánlásokhoz, mivel vér értéke. 7. De határoztak, hogy megvásárolják abból a fazekas mezejét az idegenek temetkezési helyéül. 8. Ezért neveztetett az a mező Vérmezőnek mindmáig. 9. Akkor beteljesítettett Jirmijáhu, a próféta által mondott beszéd mondva: *„És vették a harminc ezüstöt, a megbecsült tiszteletárát, akit Jisrael fiai részéről ennyire becsültek, 10. és adták azokat a fazekas mezőért, amint előírta nekem JHVH.”* 11. Jahósua pedig a helytartó elé állított. És megkérdezte őt a helytartó mondva: Te vagy a zsidók királya? Jahósua pedig mondta: Te mondd. 12. És a főpapok és vének vádlására semmit sem felelt. 13. Akkor mondja neki Pilátus: Nem hallod, mennyi mindennel tanúskodnak ellened? 14. És nem válaszolt neki egy szót sem, úgyhogy a helytartó nagyon csodálkozott. 15. Szokása volt pedig a helytartónak ünnep előtt elbocsátani egy foglyot a tömegnek, akit akartak. 16. Volt pedig egy hírhedt fogoly, akit Bar-abbasznak (egy atya fia) hívtak. 17. Amikor összegyűltek, mondta nekik Pilátus: Kit akartok, hogy elbocsássak nektek? Bar-abbast, vagy Jahósuát a Felkentnek mondottat? 18. Tudta ugyanis, hogy írgység miatt adták át őt. 19. Amikor pedig az ítélőszékbe ült, elküldött hozzá asszonya mondva: Semmit se tégy azzal az igazzal, ugyanis sokat szenvedtem ma álmomban miatta. 20. A főpapok pedig és a vének rábeszéltek a tömeget, hogy kérjék Bar-abbaszt, Jahósuát pedig veszítsék el. 21. Feelve pedig a helytartó mondta nekik: Kit akartok, hogy a kettő közül elbocsássak nektek? És mondták: A Bar-abbaszt. 22. Mondja nekik Pilátus: Mit tegyek Jahósuával a Felkentnek nevezettel? Mondják mindnyájan: Feszíttessék meg! 23. De mondta: Tehát mi rosszat tett? Azok pedig mégjobban kiáltották mondva: Feszíttessék meg! 24. Látva pedig Pilátus, hogy semmit sem használ, hanem inkább zendülés lesz, vizet véve megmosta kezeit a tömeggel szemben mondva: Ártatlan vagyok ennek a vérétől. Ti tudni fogjátok. 25. És feelve mind az egész nép mondta: Vére rajtunk és gyermekeinken! 26. Akkor szabadon bocsátotta nekik Bar-abbaszt, Jahósuát pedig megostorozva átadta, hogy megfeszíttessék. 27. Akkor a helytartó katonái, magukkal víve Jahósuát a pretóriumba, összegyűjtötték az egész csapatot. 28. És levetkőztetve őt, skarlátvörös köpenyt terítettek rá, 29. és tövisből font koszorút helyeztek a fejére, és nádszálat a jobb kezébe, és térdre borulva előtte megcsúfolták mondva: Üdv, zsidók királya, 30. és ráköpve fogták a nádszálat és a fejéhez ütötték. 31. És amikor megcsúfolták őt, levették róla a köpenyt és felöltöztették a maga ruháiba, és elvezették őt megfeszíteni. 32. Kimenve pedig találtak egy kürénei embert, Simonnak nevezettet. Ezt kényszerítették, hogy vigye a fáját. 33. És megérkezve a Golgota nevű helyre, amit Koponya Helynek hívnak, 34. epével kevert bort adtak neki inni. És megízlelve nem akart inni. 35. Keresztre feszítve pedig őt, sorsot vetve elosztották ruháit, 36. és ülve őrizték ott őt, 37. és feje fölé helyezték büntetésének okát, ez volt megírva: Jahósua, a zsidók királya. 38. Akkor keresztre feszítetnek vele két rablót, egyet a jobb, egyet a baloldalon. 39. A mellette elmenők pedig fejüket mozgatva

káromolták őt 40. és mondva: Aki a Templomot lebontod, és három nap alatt felépíted, szabadítsd meg magad! Ha az Isten fia vagy, jöjj le a keresztről. 41. Hasonlóan a főpapok az írástudókkal és vénekkel gúnyolva mondták: 42. Másokat megszabadított, önmagát nem képes megmenteni. Jisraael királya, jöjjön le most a keresztről és hiszünk majd benne. 43. Bízott az Istenben, ragadja ki tehát, ha akarja. Azt mondta ugyanis: az Isten fia vagyok. 44. A vele együtt megfeszített rablók pedig ugyanúgy gyalázták őt. 45. A hatodik órától pedig sötétség lett az egész földön a kilencedik óráig. 45. A kilencedik óra körül pedig fölkiáltott Jahósua nagy hanggal mondva: „*Elói, Elói, lemá sabachtáni?*” Ennek jelentése: Istenem, Istenem, miért hagytál el engem? 46. Néhányan pedig az ott állók közül meghallva mondták, hogy: Élijáhút hívja ez. 48. És odafutva azonnal egy közülük és fogva egy szivacsot, borecettel megtöltve és nádszálra téve, megitta őt. 49. A többiek pedig mondták: Hagyd, lássuk, ha eljön Élijáhú, hogy megmentse őt [[de a másik, fogva egy lándzsát átszúrta őt az oldalán, és víz és vér jött ki.]]. 50. Jahósua pedig, ismét fölkiáltva nagy hanggal, kiadta szellemét. 51. És íme, a Templom függőnye fölhasított fölülről lefelé két részre, és a föld megrendített, és a sziklák megrepedtek, 52. és a sírboltok fölnyitattak és sok meghalt szentnek holtteste föltámasztatott, 53. és kijöve a sírboltokból, az ő feltámadása után bementek a szent városba és sokaknak megnyilvánultak. 54. A százados pedig, és a vele Jahósuát őrzők látva a földmozgást és a történeteket nagyon megijedtek mondva: Valóban az Isten fia volt ez! 55. Voltak pedig ott asszonyok sokan a távolból figyelve, akik követték Jahósuát Galileából, szolgálva neki. 56. Akik között volt a magdalai Mirjám, és a Jákob Mirjámja, és József anyja, és a Zebedeus fiúk anyja. 57. Amikor pedig este lett egy Arimataiból való gazdag ember odament, név szerint József, aki maga is Jahósua tanítványává lett. 58. Ez odamenve Pilátushoz, elkérte Jahósua holttestét. Akkor Pilátus megparancsolta, hogy adják ki. 59. És József fogva a holttestet, begöngyölte azt tiszta gyolcsba, 60. és elhelyezte azt az ő új sírboltjába, amelyet a kősziklába vájt, és egy nagy követ gördítve a sírbolt kapujába (és) elment. 61. Ott volt pedig a magdalai Mirjám és a másik Mirjám a sír előtt ülve. 62. Másnap pedig, amely az előkészületi nap után volt, összegyülekeztek a főpapok és a Farizeusok Pilátusnál 63. mondva: Emlékszünk, hogy az a csaló mondta még élve: Három nap után föltámadok. 64. Parancsold meg tehát, hogy őrizték a síremléket a harmadik napig, nehogy eljőve a tanítványok ellopják őt, és mondják a népnek: Föltámasztatott a halálból, és a végső tévelygés rosszabb lesz az elsőnél. 65. Mondta nekik Pilátus: Van őrcsapatotok. Menjetek és biztosítsátok, ahogy tudjátok! 66. Elmenve pedig biztosították a sírt, lezárva az őrizettel.

28. Fejezet

1. A Szombat estéjén pedig, a szombatok (hét) első napjára virradóan, elment magdalai Mirjám és a másik Mirjám megnézni a sírt. 2. És íme, nagy földrengés lett. JHVH angyala leszállva az égből, és odamenve elgördítette a követ és fölötte ült. 3. Látványa pedig mint a villámlás és öltözete fehér, mint a hó. 4. Az ő félelmétől megrendültek az őrzők, és (olyanok) lettek, mint a halottak. 5. Feelve pedig az angyal mondta az asszonyoknak: Ti ne féljetek, tudom ugyanis, hogy a megfeszített Jahósuát keresitek. 6. Nincs itt, ugyanis föltámasztatott, amint megmondta. Gyertek, nézzétek meg a helyet, ahol feküdt! 7. És elmenve gyorsan mondjátok el tanítványainak, hogy föltámasztatott a halottak közül, és íme előttetek megy Galileába, ott fogjátok őt látni. Íme, megmondtam nektek. 8. És elmenve gyorsan a sírbolttól, félelemmel és nagy örömmel futottak, hogy hírül adják tanítványainak. 9. És íme, Jahósua szembejött velük mondva: Üdv! Megragadták pedig őt a lábánál és leborultak elé. 10. Akkor mondja nekik Jahósua: Ne féljetek! Menjetek, vigyétek hírül testvéreimnek, hogy menjenek Galileába, és ott meglátnak majd engem. 11. Amikor pedig elmentek, íme, néhányan az őrcsapatból elmenve a városba hírül adták a

főpapoknak mind a történeteket. 12. És összegyűlve a vénekkel határozatot fogadtak el, elég sok ezüstöt adtak a katonáknak 13. mondva: Mondjátok, hogy a tanítványai éjszaka eljőve ellopták őt, amikor aludtatok. 14. És ha ez a helytartó fülébe jut, mi meggyőzzük majd, és nem lesz gondotok. 15. Megkapva pedig az ezüstöket úgy tettek, ahogy kitanították. És elterjedt ez a szóbeszéd a zsidóknál mind a mai napig. 16. A tizenegy tanítvány pedig elment Galileába, a hegyre, ahová rendelte nekik Jahósua, 17. és meglátva őt leborultak, pedig kételkedtek. 18. És odamenve Jahósua szólt nekik mondva: Nekem adatott minden hatalom az égen és a földön. 19.-20. Úton járva tehát tegyetek tanítvánnyá minden népeket [bemerítve őket] *az én nevemben (*Eus). [Az Atyának, és a Fiúnak, és a szent szellem nevében] tanítva őket, hogy megőrizzenek mindent, amiket csak meghagytam nektek. És íme, én veletek vagyok minden nap a kor beteljesedéséig.

Megjegyzések:

Máté szerinti evangélium, pontosabban Jahósua (Jahusa, görög: Iészu) története a korai írók szerint, mint Jusztinus és Ireneusz héber dialektusban, a hébereknek íródott, ezért a fordításomban arra törekedtem, hogy valamit ebből visszaadjak. Ez abban nyilvánul meg, hogy az eredeti héber átírású neveket használom, vagy pl.: Péter/Petrosz esetében Kefát, aminek arámban lett nevezve. Ahol pedig valamilyen Tóra szerinti parancsolat cselekvéséről van szó, mint Jahósua szemlélőrojtja (cicisz), ott ennek megfelelően fordítottam. Az Istennevet a Tanach szerint visszaírtam a Küriosz-ról (Úr) JHVH-ra, ahol idézet van, vagy ahol egyértelműen a Mindenható van említve. Emellett törekedtem a tömörségre és a szószerintiségre, amely olykor magyartalanságra vezet, de mégis egy más aspektusból adja át a mondanivalót. A görög szövegbázis alapja a B.F.Westcott és F.J.A. Hort által készített szövegkiadás volt. []-jelezttem azokat a szövegvariánsokat, amik feltételezésük szerint kései századbeli keletkezésűek. Emellett egy fontos helyen feltüntettem egy kevésbé ismert variánst, amit tudomásom szerint csak Euszébiusz idéz a műveiben a *Mát. 28:19-20.*-ben. *Eusebiosz műveiben 17-szer fordul elő Jahósua küldési parancsa „az én nevemben” szövegváltozattal és amely kihagyja a Atya, a Fiú és a Szent szellem nevében való bemerítést. Ezt mégis feltüntettem, mert a többségi szövegvariánsok ezt hozzák, habár az írásjeleken is múlik, hogy ez a bemerítésre vonatkozik, vagy a következő tagmondathoz tartozik. ()-között jelöltem azokat a kiegészítéseket, amelyeket fontosnak találtam a szöveg összefüggése, vagy az említett zsidó életmód, szokások jobb megismerésének céljából, amely nép között Jahósua fellépett, beteljesítve a próféták által mondott Istentől való szót, hogy ő az Isten Felkentje (*Messiás*, görög: *Hriosztos*).